Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبری :

ډیر خوښ یم چي زما د عمر په اوږدو کي مي دا ناول هم بشپړ کړي !

که څه هم د نورو لویو لیکوالانو په څیر لوي فکر او تجربه نلرم خو بیا مي هم د خپلي پښتني ټولني د اصلاح لپاره خپلي هلي ځلي کړي دي او په راتلونکي کې هم بلها پلانونه ورته لرم تر څو مي انساني او افغاني مسولیت ادا کړي وي او د ټولني د اصلاح لپاره مي یوڅه کړي وي .

ډالۍ :

زما ټولو مینوالو او ددی کتاب لوستونکو ته دې ډالي یي او په خاصه توګه ډالۍ کوم زما محترم استاد عبدلواسع ترین ته چي په هر ډول ستونزمن او مشکل وخت کي یي زما لاس ندي خوشي کړي .

دا ناول مي د خپلي شلمي کلیزي په ویاړ لیکلي دي یعني ددې کال په روانه ډسمبر میاشت په شلمه نیټه د شلو کلنو سوم او پخپل دغه شل کاله عمر کي مي لاندي کتابونه ناولونه لیکلي دي :

لومړي : ناحقه سزا ناول

دوهم : لاروركي ځوان ناول

دريم : له نړي بهر لس ورځي ناول

څلورم : مجریم ناول

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناول د بشپړ کیدو نیټه : 5/12/2025

د ناول اصلي هدف !

- کله ناکله ژوند داسې تور، غریب او بېرحم صحنې جوړوي چې سړی پکې بېګناه مجرم ګرځي.
- دا ناول دا ښيي چې څنګه یو څوک د جرم تور وړي، د ټولنې، قانون، خلکو او حتی خپلې کورنۍ په سترګو کې تور بدل شي، خو دننه حقیقت بل ډول وي.
- او بیا د حق ثابتول، د حقیقت موندل، او د ظلم پر وړاندې جګړه د انسان اعلي مبارزه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د یو سپیره خړ کلي په تنګو تنګو کوڅو کي څو رنجر موټرونه په بیړه سره روان وه له شا څخه یي دوړي او غبار تاویدل د کلي خلکو په حیرانتیا سره کتل او کوچنیانو خو په موټرو پسي منډه وهل.

موټرونه لاړل او د یو پاخه ښایسته ډبرین کور مخي ته تم شول د موټرونو د شا دوړي ددوي څخه مخکي سوي او ټول موټرونه په دوړو کي پټ سول.

یوه شیبه وروسته د جګ قد لرونکي ځوان له موټر څخه ښکته سو ، توري عینکی یي په سترګو وي او ږیره یي تازه خریل شوي وه.

وریسي د نورو موټرونو دروازي خلاصي سوي عسکر په بیړه ښکته سول ځینو امنیت ونیو او ځیني د خپل قومندان سره یوځاي په کور ننوتل،

په کور کي ګڼ شمیر خلګ وه ، د کلي مشران او سپین ږیري ناست او ولاړ وه،

یوه یي نورو ته د خبر په توګه وویل، هغه دي د قضیي څیړونکي راغلي،

ټولو ددی کس په خوا وکتل، قومندان چي د مردانه یي حسن یوه نمونه وه په ډیر درناوي سره رامخکي سو ویل، ددې کور ښځتن او هغه ځوان چي جرم یي کړي دي زما سره دي دې کوټي ته راسي، د لاس په ګوته یي یوي کوټي ته اشاره وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو کس چی له رنګه خړ پړ معلوميدي خپله پکړي يي په دواړو لاسونو باندي په سر باندي په دې هدف وښورول چی سمه يي کړي، بيايي دواړه لاسونه په ځمکه ولګول او زور يي کړ په ملا کړوپ سپين ږيري ولاړ سو يوې بلي کوټي ته ننوتي پرده يي د دروازي له مخي پورته کړل،

هلته د کوټې په منځ کي په سپين ټوکر کي اينودل سوي جسد و چي سري ويني يي په سپين ټوکر معلوميدي ، تر ځنګ يي يو ځوان سر په زنګون اينودلی ناست و،

سپين ږيری غږ وکړ، زويه راځه چی قومندان راغلي دي موږ بايد ورسو.

ځوان سر پورته کړ ،

بيا يي ترخه مسکا وکړل ويل هو قومندان خو بايد راغلي واي ځکه چي نورالدين به حتماً خبر ورکړي وي.

د سپين ږيری مهرباني او قهر سره ګډ وه خو بيايي هم خپل قهر کابو کړ، ور نږدې شو د هغه په سر يي لاس تير کړ د ډاډ په توګه يي وويل، زه نه پوهيږم چي تاولي داسي وکړل او ولي دې ځان پوليسو ته تسليم کړي خير ته هغه قومندان ته ټوله کيسه وکړه کيداي شي چي ددې موضوع يوه حل لاره پيدا سي.

ځوان بي له دې چي څه ووايي خپلي اوښکی په څادر پاکي کړي خپل پلار ته يي وويل، بابا زه اوس هرڅه خداي ج ته پريږدم ما چي څه کړي دي د هغه سزا به ووينم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوي او پلار دواړه د کوټي څخه بیرون ووتل کله چي خلګو ځوان ولیدی نو د حملي کولي کوښښ یي وکړي خو عسکرو یي مخه ونیول،

یوه کس وویل تاسی له سر نه همداسي بیړه او بد خویه خلک یاست موږ خو هسي په کلي کي درته ځاي درکړي و،

بل وویل، د زوي نور کارونه دې بس نه وو چي اوس یي قتل هم وکړي،

همداسي ټولو خلکو د یو بل په پرتله سپکي سپورې ویلي ځوان او سپین ږیري دواړه هغه اطاق ته لاړل کوم چي قومندان ښودلي وو.

دا دکلي د یو شتمن او د مقتول د کورني نور الدین خان کور وو چي ډیر مجهز او د هرڅه سهولت پکي موجود و، په کوټه کي قومندان د یو کس سره په خبرو بوخت و هغه د کرام تخنیک څخه و، کرام تخنیک هغه‌کسانو ته ویل کیږي چي په داسي موضعاتو او قضیو کي د لاسونو د ګوتو نښاني او نور شیان څیړي ،

ځیني کاغذونه په میز باندي و چي پکي ځیني معلومات لیکل سوي و،

قومندان څه شیبه د هغه کس سره خبري وکړي بیایي له پتلون جیب څخه لوي سکرین درلودونکي سمارټ موبایل را وویست او د خپلو ګوتو په ضریعه یي کوم چا ته زنګ ووهه څو شیبي په کوټه کي چوپتیا وه یواځي د تلیفون د ډینګ ډینګ غږ اوریدل کیدي،

وروسته قومندان موبایل په میز باندي په غوسه وغورځاوه په قهر یي هغه کس ته وویل چي معلومات یي ورکاوه، ته اوس لاړ سه او ژر تر ژره روغتون ته دا جسد یوسي ،

هغه کس د کلکي سلامي کولو وروسته کاغذونه ټول کړل او له کوټي څخه ووتی.

قومندان ددوي طرف ته وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شیبه غلي و او ځوان ته یې کتل، بیایي په تمسخر وویل، راځي راځي مهرباني وکړئ په پښو ولي ولاړ یاست ستړي به سي.

ځوان چې مخکې یې سترګې په ځمکې کې ښخې کړې وې اوس یې سترګې د قومندان سترګو ته واړولې زړه یې غټ کړ ویې ویل، قومندان صاحب هیله کوم له پلار سره مې سمې خبری وکړی او هغه ته کوم تکلیف مه رسوي.

قومندان څو قدمونه واخیستل د ځوان مخې ته ودریدې پرته له دې چې کوم څه ووایې ځوان یې یوه کلکه سپیره په مخ باندې وواهه، داسې سپیره وه چې د ځوان مخ یې بلې خواته واړاوه.

قومندان وویل، یو خو دې قتل کړی دی او بیا اضافه خبرې کوې د ځانه څخه د فلم هلک جوړوې هاا؟

ځوان وویل قومندانه هیله کوم پلار مې هیڅ ګناه نلري.

قومندان یوه بله سپیره ددې ځوان په مخ ووهل.

ویې ویل ، فکر کوم ته ما نه پیژني زه به لومړې ځان درته معرفي کړم، نوم مې قومندان امیر دی دوه کاله کیږي چې په داسې قضیې باندې کار کوم ستا رقم ډیر مجریمینو سره مخ شوی یم خو یوه هم زما سره دداسې خبرو کولو جرئت نه دی کړي.

ځوان د قومندان سترګو ته په کتلو وویل د مرګ څخه هغه څوک ویریږي څوک چې د ژوند کولو امید لري مګر ماخو پخپله مرګ ځانته رابللي دي زه ولې باید وویریږم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان امير خبري ته خوله جوړول چي موبايل يي وشرنګيد، قومندان دوي ته وکتل بيايي موبايل کي د هلوو غږ وکړي څه شيبه د مقابل لوري خبرو ته غوږ و بيايي وويل سمه ده صاحب همداسي کوم مجرم له ماسره دي اوس به يي قومنداني ته يوسم بيا به ورڅخه ټول اظهارات واخلم.

ځوان او پلار يي يو بل ته وکتل، ځوان وويل، بابا ډاډه اوسه هرڅه چي پيښيږي نور يي کيسه کي مه کيږه ځکه اوس اوبه له سر څخه اوښتی اوس هرڅه يواځي خداي ج ته پريږدم وبه ګورو چي څه کيږي؟

قومندان غږ وکړي، يو ساتونکي کوټي ته راغلي ، امر وکړي امير صاحب!
ددې ځوان لاسونه اولچک کړي او موټر کي يي واچوي.

هغه هم راغلي او د ځوان لاسونه يي د شا طرف ته کلک اولچک کړل او د ټولو خلکو په منځ کي يي په کشولو سره موټر ته پورته کړي ټولو خلکو په قهر ورته کتل لکه د ټول کلي دښمن يا قاتل چي وي هيڅ چا هم زړه سوي يا د رحم چلند نه کاوه.

پلار يي غوښتل چي په موټر کي د خپل زوي سره قومنداني ته لار شي مګر عسکرو ورته وويل چي اوس مازيګر دی ، دي يواځي اوس نظارت خوني ته وړو او بيا سبا ورڅخه د هرڅه په اړه پوښتني کوو خو تاته ضرورت نشته چي زموږ سره لاړ شي بيا سبا سهار راسه چي د زوي سره دي ووينې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سپین ږیری په اوږه باندي کوم چا لاس کیښود ویل عزیز خانه فکر مه کوه زوي به دي وژغورل شي د الله تعالی څخه د هغه په هکله دعا وغواړه ټول د کور څخه ووتل قومندان امیر هم د کوټي څخه ووتي موبایل یي غوږ ته نیولي وو توري عینکی یي بیا په سترګو کړي د موټر دروازه یوه ساتونکي ورته خلاصه کړل موټر ته پورته شو او ټول موټرونه د لومړي موټر په تعقیب سره حرکت وکړ.

ځوان د رنجر موټر په ډله کي د عسکرو په مینځ کي ناست و او د خپل بي وسه پلار خواته یي په ډیر شرمیدونکي سترګو کتل، پلار یي هم تر هغه وخته ورپسي کتل تر څو چی موټرونه په دوړو او خاورو کي د کلي څخه پناه سوه.

موټرونه تر نیم ساعت مزل کولو وروسته یوي لوي ودانی ته ننوتل چي دا ددې ښار امنیتي قومنداني وه او هر ډول لوي مجرمین دلته راوړل کیدل،

ځوان یي د اوږی څخه ونیوئ او له موټر څخه دباندي وغورځاوه یوه بل عسکر په مخ باندي په سوک ووهه ویل ولاړ سه خره.

د ځوان له خولي ویني داري وکړي،

په مایوسي حالت کي ولاړ سو او په کشولو یي یوي توري کوټي ته راوړي چي هیڅ کړکي یي نه درلودل یوائي یو کوچني څراغ ددي لپاره و چي د یو بل مخونه ځوک پکي وګوري.

عسکرو وویل دلته کښینه تر څو چی قومندان رائي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان د خولي لاړي توف کړي د ويني خوند يی په خپله خوله کي حس کړي څو ځلي يي لاړي توف کړي خو د وينو خوند يي په خوله کي ورک نشو.

بل خوا ددې هلک پلار عزیز خان خپل خر پر کور ته راغلي دروازه يي ټک ټک کړل،

په کوڅو کي چي هر کس تيريدو نو په دي سړي باندي به يي خبري کولي او ځيني خو بيخي له حده تيري کاوه او ښکنځل به يي کاوه او هر يوه به ويل چی دا غريبانو چي پيسي نه درلودل نو د نورالدين خان زوی يي د حسد څخه ووژاه ځکه هغوي ډيری پيسي لري.

عزیز خان دا هرڅه اوريدل خو د ويلو لپاره يي هيڅ نه درلودل يواځي يي دا خبري په زړه باندي تيرولي .

بيايي په ډيره غوسه باندي دروازه ووهل،

له ها خوا يو ښځينه غږ راغلي ويل څوک يي؟

زه يم دروازه خلاصه کړي.

دروازه خلاصه سوه،،

عزیز هم کور ته دننه شو سترګي يي د کور په حويلی کي په خپل ميرمن باندي ورغلي چي په ژړا او فرياد باندي دده وطرف ته راغلل او ځان ئي دده په غيږ کي واچاوه په ژړغوني اواز يي وويل، تا څنګه زما زوي يواځي پريښودي او ولي دي هغه له ځان سره نه راوستي څنګه پلار يي ها؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزيز خان هم كور كي وكتل شاخوا د كلي د ځو كورنو ښځي راغلي وي سړي ورو وويل: ښځي بده ده ته نه ګوري چي زموږ په كور كي نور خلک هم شته نوره دي دا ژړا بس كه زه به هغه سبا لخيره خامخا راولم اوس بايد صبر وكو.

عزيز لاړي او خپلي كوټي ته ننوتي هلته په سوچونو او فكرونو كي ورک كښيناستل چي څه بايد وكړي.

ښځو يو بل ته وكتل يوې يي وويل، راځي خويندو لاړي سو بايد ددوي كورني ته هيڅ تكليف و نكړي ځكه دوي ته الله تعالى سزا وركړه ، په همدى خبرو كي ټولي ولاړى سوي بقري يي په سر كړي او له كوره څخه ووتى.

په ټول كور كي خاموشي خپره وه د خبري كولو ځوک نه وو عزيز او ميرمن يي دواړه په ډول ډول فكرونو كي ناست و يو رقم ذهني شكنجو سره مخ وه.

بل خوا بيا حسن هلته په نظارت خونه كي ناست و او د خپل نامعلوم راتلونكي انتظار يي كاوه.

د ماښام تياري په كلي او ښارونو كي د لمر واكمني ماته كړل او يو ځل بيا په ټوله ښار كي تياره خپره شوه ټولو ته دا شپه هم د تيرو شپو په شان وه خو د عزيز كورني ته ډير بد حالت پيښ و.

كله چي ماښام سو په كومه كوټه كي چي حسن اچول شوي و بلكل تياره شوه ، حتا هغه يو څراغ هم ګل و ، هغه په فكرونو كي ناست و كله به يي د خپل مور فكر كاوه د هغي دعاګاني او مهرباني به يي ياده شوه كله به يي د خپل پلار د عزت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ژوند فکر کاوه چي ځنګه یی دده څخه دفاع کول او ځنګه يي حسن ته تربیه ورکړي وه.

په همدې فکرونو کې ورباندي سهار سو ، اوس حسن هغه حالت ته رسيدلي و چي هیڅ يي هم نسوه کولاي بلکل چوف ناست و او يو لوي شوک يي لیدلي و.

سهار اته نیمي بجي وي چي د دروازي کړ.ړ.ړ. سو ، حسن هماغسي ناست و لکه ځنګه چې ماښام دې کوټي ته راوستل سوي وو ټوله شپه يي په فکرونو کي تیره کړي وه سترګي يي سري وي او ژړلي يي هم وه،

عسکر وويل ،قومندان امیر غوښتي يي راځه.

حسن هم پاڅیدي د عسکر په تعقیب روان سو ، قومندان امیر په چمني کي د خپل روزل سوي سپي سره لوبي کولي د فوټبال توپ به يي په لغته ووهه بیابه هغه سپي بیرته ورته راوړ عسکر ورغلي او ورته يي وويل چي حسن مي راوستي.

د حسن لاسونه شاته اولچک سوي و او د امير په انتظار کښيناستي ،څنګ ته يو عسکر په چوکي کښيناستي او ورته يي وويل اي هلکه ته زموږ امير صاحب سم نه پيژني خپله ګناه دې په دې سبب ومنل چي تاته سزا در نکړل سي او يو صادق انسان ځان ثابت کړي؟

حسن له غوسي څخه عسکر ته وويل تاسي څه ډول خلک يي هاا‌ا که خپل جرم ومنم هم ناراصه ياست او که يي ونه‌منم بيا هم ناراصه ياست ؟

عسکر په حيرانتيا وکتل، هيڅ يي ونه ويل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان امير راغلي،

ورمېږ يي کوږ نيولي و په يو لاس کي يي سګريټ و ، په تمسخر يي وويل زموږ ميلمه د خوبه پاڅيدي؟

بيا روان سو او امر يي وکړي زما اطاق ته يي راولي.

عسکر حسن تر لاس ونيوئ او و د تحقيق شعبې ته يي راوستي په څوکي يي کښيناوی .

قومندان امير څه شيبه په موبايل باندي په واټساف کي ميسيجونه کول بيايي موبايل په ميز کيښود په څرخيدونکی څوکي کي تاو راتاو کيده.

بيايي يو قلم او يو کاغذ راپورته کړي ويل ، سړيه زه پوهيږم چي تا دا قتل ناحقه ندي کړي نو په دې کاغذ کي هرڅه وليکه او هغه کس راته وښايه چي ستاسره يي په قتل کي کومک کړي دي ځکه چي د عدلي طب راپور راغلي دي او دا ثابتوي چي دا قتل په دو کسانو سوي دي ،

قومندان امير غوښتل چي حسن تر خپل تاثير لاندي راولي .

حسن ويل دا لاسونه خو مي خلاص کړي.

امير اشاره وکړل يو عسکر د حسن لاسونه خلاص کړل د اولچک د تنګوالي له امله د حسن په لاسونو باندي اولچک خپلي نقشي پريښودلي وي ، حسن لاسونه تاو تاو کړه تکليف يي له ورايه په مخ کي معلوميدي.

بيايي وويل ، څه وليکم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي تا نه واوريدل چي ما مخکي څه وويل، بايد خپل جرم وليکي او هغه کس هم بايد راته وښايي چي تا سره يي مرسته کړي ده او دليل يي هم وليکه چي ولي دي خالد وواژه ټوله کيسه مفصله وکړه تر څو چي هم موږ او هم دې ځان له دې جنجاله خلاص کړي.

خو زه په دې نه پوهيږم چي تا ولي دا قتل په تور ځان پوري يوائې تړي دي يوه کيسه خو سته چي زه نه يم خبر ، زه ستاسي کورني پيژنم تاسي بد خلک نه يي نو ولي بيا نن داسي يوه پيښه وشوه او هغه هم ستاسي د کورني څخه؟

حسن يوه شيبه سپين کاغذ ته وکتل بيايي وويل قومندان اميره فکر نه کومه چي ته به زما سره بي انصافي وکړي او په زوره به کوم کار راباندي وکړي خو صرف دومره وکړه چي زما خبري يوځلي په ډير غور سره واوره کله چي ته په حقيقت پوسي نو خپله به حيران شي.

قومندان امير خپل لاسونه لوړ وغځول لکه خپله ستړيا او ستوماني چي باسي بيايي وويل ، هممم رښتيا دي وويل زه دومره هم ظالم نه يم ، زه ستاپه تا باندې هيڅ ډول زياتي نه کوم خو دومره وکړه چي ټوله کيسه راته وکړه.

قومندان امير زياته کړه ، اورم يي، او هو کله چي چاي يا کافي نه وي نو زه هيڅ د اوريدلو حوصله نلرم ته هم چاي څښي؟

حسن، هو څښم يي ځکه ماخو ماښام هم څه ندي خوړلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همممم عسکره ورسه دوه پیالې چاي او بیسکوټ راوړه چي زه د خپل میلمه څخه اوس کیسه اورم.

عسکر هم لاړي،

قومندان امیر حسن مخاطب کړ ، ښه نو اورم یي خو پام کوه هیڅ درواغ راته ونه وایي ځکه د درواغو سره سخت مخالف یم او کیسه له سره څخه راته وکه هله نو.....

حسن په کیسه شروع وکړل....

زه د عبدالعزیز خان مشر زوي یم یوه خور چي نوم یي هیله و هم ما درلودل چي هغه له ما څخه کشره وه.

موږ ډیر شتمن و په کلي کي مي پلار یو لوي نوم درلود د کلي هر مشکل چي به پیښ سو خلګ به د کلي د ملک په ځاي زما پلار ته راغلل او ویل به یي چې عزیز خانه زموږ مشکل حل که او زما پلار به هم ور سره مرسته کول.

پلار مي په ما باندي ډیر ټینګار کاوه چي زه هم د هیلي سره یوځاي لاړ سم او درس ووایم خو ما له ماشومتوب څخه د درس سره هیڅ مینه نه درلودل ځکه زه هغه څوک وم چي تل به د خپلو ملګرو سره وم زما کور ته نږدي زما د یو ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور و او پلار يې هم زما د پلار ملګري و د هغه کس نوم نورالدين خان دي او اوس هم ژوندي دي د هغه زوي خالد زما يو ټينګ ملګري و هر ځاي به سره يوځاي و او هرڅه هر راز به مو سره شريک و زموږ د ملګرتيا لس کاله کيدل يو بل ته ډير ګران و.

دکلي د نورو هلکانو به زموږ سره حسد پيداکيدي ځکه زه او خالد داسي وو لکه تن او روح د يو بل څخه يواځي په مرګ جلا کيدو او همداسي ژمنه مو هم کړي وه خو زموږ مشکل دا و چې د خالد دوي اقتصادي وضعيت زموږ تر اقتصادي حالت ډير خراب و ځکه د خالد پلار يو بزګر و او زما پلار يو لوي تاجر و چي په ښار کي يي هم لوي نوم درلود.

داخو زموږ تير وخت و ، بيا وروسته زما پلار او د خالد پلار سره په شراکت کار پيل کړ د هغه په ضريعه باندي د خالد دوي اقتصاد هم ښه سو او د بل چا د محتاجي څخه خلاص سول د خپل کور څښتنان سول.

اوس به نو اصلي کيسي ته راسم، کله چي حسن اصلي کيسه شروع کول نو د شعبی دروازه ټک ټک سول، قومندان امير په غوسه وويل راځه سوک يي؟

دروازه خلاصه سول يو عسکر په پتنوس کي بيسکوټ او چاي راوړ ويل دادي امير صاحب.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان امیر مننه وکړل سګریټ یي په میز باندي مړ کړ یو بیسکوټ یي د حسن مخي ته کیښود او بل یي ځانته کېښود بیایي حسن ته په نیم کښنو سترګو وکتل ته ولي چوپ سوي ادامه ورکړه.

حسن هم خپله کیسه بیرته شروع کړل.

یوه ورځ خالد ډیر ټینګار وکړي چي ددوي کور کي زه د میلمه په توګه ورسم ما نه غوښتل چي ورسم خو خالد ډیر ټینګار کاوه او غوښتل یي چي ورسم.

نو ماهم په دي سبب ومنل چي خالد خفه نشي او و مي ومنل چي سمه ده درځم خو ډیر وخت نه تیروم ځکه چي پلار مي ماښام وختي کور ته راځي او بیا راته غوسه کیږي د شپي لخوا اجازه نلرم چي د کوره ووځم.

ویل سمه ده .

زه هم لاړم او کور ته روان شوم په لاره کي مي د یو دوکان څخه څه سودا هم وکړل ځکه چي زما خور هیلي به هره ورځ راڅخه یوڅه غوښتل نو ما هم ځان نه سپموي.

کور ته راغلم هیلي ښه د چرګ شوروا پخه کړي وه بوي یي سیده زما سږمي ته راغلي او باید ووایم چي هیلي خور مي داسي شوروا پخول چي هر څومره به سوک موړ واي او اشتها یي نه درلودلاي خو بیابه یي هم د هیلي د لاس شوروا خوړل ، زموږ کورني ډیره نیکمرغه وه دهیلې په لاس کي دپخلي کولو یو جادو و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم ورغلم ، هیله په آشپزخانه کي بوخته وه او د دیک بخار سر خلاص کړ شوروا يي په وچه ډوډي باندي چپه کړل ويل حسنه راغلي؟

ما په شوخ انداز ورته وويل نه اوس هم په لاره کي يم.

دواړو وخندل ويل زما سودا دي راوړي ده کنه؟

ومې ويل نه هغه خو مي هيره کړل او اوس خو ماښام کيدونکي دي بيا نسم ورپسي تللي.

په ګيله منده لهجه يي وويل حسنه مه مي زوروه هله ژر يي راکه ، ما چي يو لاس شاته نيولي و ، نو مي همدومره ټوکي مناسبې وبللي او د شا له طرف نه مي د هيلي د سودا کڅوړه ورکړه، هيلي وويل هممم پوهيدم چي راوړي مننه کوم وروره.

هممم سمه ده اوس نو دا ادبيات کور کي راته مه کاروه.

راغلم د خپل پلار کوټي ته ، مور مي لمونځ کاوه او پلار مي هم په تلاوت بوخت و، کله چي يي زه وليدم ويل زويه تا د مازيګر لمونځ کړي دي؟

زه غلي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته یي خپل تلاوت پیل کړ زه هم په شرمیدلي حالت کي له کوټي ووتم بیرته د هیلي خواته لاړم هغي پتنوس را اخیستي و او د آشپزخانه په خوله کي سره مخ سو ما ویل هیلي دا وخت نو اوس د ډوډي دي اوس خو لا مازیګر دي دا نو څوک خوري؟

هیلي وویل ، دا مي د مور لپاره تیار کړي ده ځکه هغه تر نن ماپښین پوري ناروغه وه غرمه یي هم څه نه وو خوړلي نو اوس مي ورته شوروا چمتو کړي ده.

ما د هو په دود سر ښکته پورته کړي ومي ویل، هیلي زه نن ماښام د خالد دوي کور کي میلمه یم نو تاسي بیا ډوډي وخوري زما نتظار مه کوئ.

هغه خو سمه ده مګر تا بابا ته ویلي دي کنه؟

نه هغه ته خو مي ندي ویلي مګر ته هم مه ورته وایه ځکه چي زه ماښام بیرته ژر راځم .

وګوره که چیري ته ماته درواغ وایي نو زه دي بابا ته حال وایم.

نه داسي خبره نده زه به ولي تاته درواغ وایمه هاا؟

سمه ده ورسه خو بیا ژر راسه ځکه چي بابا بیا خفه کیږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده ته خو داسي خبري کوي لکه ته له ما ښخه مشره یي خوري.

زه هم په هماغه مازدیګر باندي له کوره ووتم د خالد نمبر ته مي زنګ ووهه هغه ویل چي اوس نه کیږي ځکه کور کي یي نور میلمانه دي نو د ماښام تر لمانځه وروسته بیا ورتللې سم.

ماهم د یو بل ملګري سره چي احمد نومیږي وخت تیر کړي او تر ماښامه پوري په تمعه سوم هغه ملګري مي د ماښام لمونځ ته لاړي او زه د خالد دوي د کور په لوري لاړم د خالد دوي کور زموږ له کوره ښخه ډیر لیري نه و فقط څو کوڅي اوسړکونه مو ترمنځ وه پلي لاړم یو انرژي مي هم د ځان لپاره واخیستل.

په لاره کي مي بیا ورته زنګ ووهه خو موبایل یي غلي و، په لږ وخت کي د خالد د کور مخي ته راغلم نه پوهیدم چي اوس څه وکم نو مي دروازه په دی فکر ټک ټک کړه چي خالد به زما ښخه مخکي کور ته راغلي وي.

دروازه خلاصه سوه خو د خالد پلار نورالدین کاکا و ، ویل حسنه زویه څه کوي دا وخت ، انشاالله چې خیرت به وي؟

ما ویل ، هو کاکا هغه خالد پسي راغلي وم هغه کور کي دي؟

نه زویه هغه اوس دلته نسته ځکه ما په سودا پسي لیږلي دي ویل یي چي ژر راځي خو نه پوهیږم چي ولي یي دومره ځنډ وکړئ ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ویل ، خیر زه به بیا وروسته راسم اوس به لاړ سم.

ته صبر زویه زه وهغه دوکاندار ته زنګ ووهم هغه زما ملګري دي هغه به یي حال راکړي د خالد موبایل خو بند دي.

سمه ده کاکا جانه.

نورالدین لاړي او خپل موبایل باندی یي په کور کي د دوکاندار سره خبري کړي وي او بیرته راغلي ویل زویه ته کوټي ته راسه خالد په لاره کي دي ما ورسره خبري وکړي هغه وخت په دوکان کي و ، ژر راځي او هغه دا هم راته وویل چي ته زموږ میلمه یي نو راځه دننه راسه تر هغه وخت پوري چي خالد راځي زه به درسره په کوټه کي کښینم.

ما هم څه ونه ویل او کور ته دننه سوم ددوي کور له ختو جوړ او ساده کور و زموږ تر کور بهتر نه و.

کوټي ته یي بوتلم هلته په کوربچه باندي کښیناستم نورالدین کاکا ویل زویه زه ځم چي درته چاي راوړم.

ما ویل کاکا جانه تکلیف نه درکوم یواځي دلته د خالد انتظار کوم هغه به راسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه زویه هیڅ تکلیف ندي اوس به یي راوړم .

نورالدین لاړي او زه په خونه کي یواځي پاتي سوم ، لږ وخت وروسته د قدمونو غږ سو ، نورالدین بیرته راغلي او شنې چاي یي راوړ، زما هم چاي ډیري خوښي وي نو د چاي د راوړولو سره سم مي ورڅخه یو ګیلاس نورالدین او یو ګیلاس ځانته ډک کړ، ماچي اوس خبري ته خوله جوړول نورالدین ته زنګ راغلي نو مې خوله بیرته ونیول، هغه موبایل ته جواب ورکړ د سلام کولو وروسته یي وویل څه شوي دي؟

څه شیبه د مقابل طرف خبرو ته غوږ و بیایي وویل سمه ده زه همدا اوس درځم او تر ماخستن پوري دا مسله حل کوم ، دخداي په امان.

ټلیفون یي قطع کړي ویل حسنه زویه ماته یو کار پیښ سو نو ځکه اوس زه باید لاړ سم خالد هم په لاره کي دي اوس به راسي.

ما ویل کاکا جانه خیرت خو دي څه وسوه؟

ویل هو زویه هیڅ نه ، بس یوڅه پیسي مي په یو چا پسي باندې دي نو اوس ورځم او ورڅخه اخلم یي.

ما هم څه ونه ویل نورالدین خپل ډک ګیلاس چاي پریښودي او لاړي دکور څخه ووتی د موټر سایکل غږ یي هم ورک سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم خپل او هم هغه دوهم ډک ګیلاس چاي وڅښي په خپل ټلیفون باندي مي ګیم کاوه او دخالد په انتظار وم.

یو ځلي بیا کوټي ته نږدې د یو چا د قدمونو ږغ سو ما ګیم تم کړي او د دروازي په لوري متوجي سوم، خالد و ، د ستړي مسي وروسته مي وویل یاره موبایل دي ولي بند کړي دي؟

هغه ویل چارج یي خلاص کړي دي اوس به لاړ سم او چارج به یي کړم ، ددې خبرو په کولو سره ولاړ سو او د خپلي کوټي په لوري لاړي، څه شیبه بیا زه یوازي وم خو خالد راغلي مګر له لیري څخه ډیر نا ارام معلومیدی په کوم مخ چي تللي و بیرته په هغه مخ نه و راغلي.

نو ما پوښتنه وکړه، خالده څه کیسه ده مخ دی ولي داسي پنچر نیولي دي؟

ویل یي نه وروره خیرت دي هیڅ کیسه نده!

ما ویل خامخا به راته وایي زه پوهیږم چي یوڅه سوي دي؟

خالد وویل ، حسنه یاره خور مي بیخي ډیره زیاته ناروغه ده او پلار مي هم نسته نه پوهیږم څه وکم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل، دا نو اوس د اندیښنې خبره ده ته په ما باندي باور نلري چي ندي‌راته ویل ؟

هله نو ورسه ورته ووایه چي کار سم کړي روغتون ته به یې زه بوځم او د پلار موټر به راولم.

خالد ویل نه یاره تاته تکلیف نه درکومه.

په غوسه مي وویل ورسه هله نو وخت مه ضایع کوه زه ځم او موټر راولم.

خالد نور هیڅ ونه ویل ما خپل ډک ګیلاس چاي پریښودي او د خپل کور په لوري راغلم ، دروازه هیلي راته خلاصه کړل په تنظیه لهجه یي وویل ولي هلته یي ډوډي درنکړل چي داسي ژر راغلي؟

هغي ته مي په غوسه وکتل خو دا دخبرو وخت نه و ورته ومي ویل بابا ویښ دي؟

ویل هو ویښ دي مګر څه سوي دي ولي داسي تلواري یي؟

ومي ویل هیڅ نه بس د خالد خور شبانه ناروغه ده هغه باید روغتون ته یوسم او ته ورسه د بابا څخه دموټر کیلي راته راوړه چي ولاړ سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیله ډیره نرم زړي انجلۍ وه ویل اهاا زما خورکي شبانه ناروغه ده او زه خبر نلرم په بیړه ورغلل او د موټر کیلي یي راوړل کله چي مي موټر چالان کړ بابا له کوټي راپسي ووتي ویل صبر وکه،

زه هم ودریدم ویل حسنه زویه نورالدین خبر دي چي لور یي ناروغه ده؟

ما ویل نه هغه ښار ته تللي دي او موبایل یي هم بند دي.

بابا مي لږ شیبه فکر وکړئ بیایي وویل، زویه ورسه خو بیا حال راکه اوهوګوره دا پیسي درسره واخله اړتیابه مو پیداشي په جیب یي لاس ننباسي او یوڅو زرګونه یي هم راکړل ما هم ورڅخه مننه وکړل او په بیړه راغلم د خالد دوي کور ته.

هرنګ مي د کور مخي ته وواهه خالد له کوره را ووتي ویل یاره دشباني حالت ډیر خراب دي یواځي یي نسم راوړي، مور مي هم مرسته نسي راسره کولاي ځکه هغه سپین سرې ده، ما ویل نو څنګه وکم؟

ویل راسه ته یي راسره تر موټر پوري راوړه.

زه هم ورکښته سوم کور ته دننه ورغلم دخالدمور یي سرته ناسته وه ژړل یي ویل زویه زه هم درسره ځم ما ویل مورې راځي تاسي هم هله نو ،

شبانه چي په توس کي وه له درده یي اه او اه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد ته مي وکتل هغه ويل ونيسه پورته کوو يي، له هغي ځخه يي توس ليري کړي د هغي سپين مخ ښکاره سو چي غټي غټي خړي سترګي يي له اوښکو ډکي وي د راسته طرف د پښتې لاندې يي لاس نيولي و او ډيره په تکليف وه ما او خالد له پښو او لاسونو ونيول تر موټر پوري مو يوړه دخالدمور هم راسره وه تر روغتون پوري ډيره لاره وه ځکه روغتون په کلي کي هيڅ نه و.

نو مي په موټر پسي پښه ووهل په يو سل شل کي روان و او په څو دقيقو ښار ته راغلو هغه عالي درجه روغتون ته مو راوستل تذکره راوړل سوه او ناروغ يي يوړو موږ هم ورته په انتظار کې پاتي سو، خالد او د هغه مور ته مي د زړه ډاډ ورکاوه ويل مي هيڅ نه کيږي صبر وکړي اوس خو روغتون ته راغلو.

موبايل مي وشرنکيد د موبايل سکرين ته مي وکتل هيله وه ځواب مي ورکړ هغی ويل چي بابا وايي څنګه سو روغتون ته لاړاست؟

ما ويل هو روغتون ته راغلو او هغه په عاجل واټ کي ده ډيره په تکليف وه.

هيلي وپوښتل، په شبانه باندې څه سوي وه؟

ومي ويل ولا نه پوهيږم خو د راسته پښتي لاندي يي درد محسوس کوي فکر کوم چي په معده به يي درد و!!

هغی وخندل ويل بي سواده هلکه معده راسته طرف ته نه وي چپه طرف ته وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل بس نو اوس دی خپل ځان راته مه ثابتوه زه پوهیږم چي ته تعلیم یافته يي خو اوس دا راته ووایه چي ولي يي هلته لاس نیولي وو؟

هغی وویل زه خو دومره نه پوهیږم خو زما په آند افنډکس به وي ځکه افنډکس داسي ناروغي ده چي ډیر زیات درد پکي محسوس کیږي.

ما چي افنډکس نه پیژندي نو مي وپوښتل افنډکس بیا څه دي؟

ویل چي ته د ټول مکتب استادانو پو نکړي نو زه به تا څنګه پو کړم؟

په غوسه مي وویل سمه ده موبایل دي بند که.

تر نیم ساعت پوري انتظار و اخیر ډاکټره راغلل ویل د اندیښني خبره نده ناروغه مو افنډکس وه که چیري مو تر څو ساعتو پوري نه وه راوستلي نو کیداي سوه چي دا کولمه هلته چاودلي واي او دناروغ ژوند له ګواښ سره مخ کیدي خو د خداي شکر دي چي تاسي په وخت راغلي او ناروغ وژغورل سو.

دلته نو د هیلي د درس په ارزښت پو سوم رښتیا هم څنګه چې هغي ویلي وه شبانه افنډکس وه او ډاکټري هم تایید کړه.

د خالد مور په ژړغوني اواز وویل حسنه زویه خداي دې تاته لوي عمر درکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ويل مورې کومه خبره نده ما څه ندي کړي خداي ستاسي لور وژغورل.

خالد چي هرڅه خپل پلار نورالدين ته زنګ واهه مګر د هغه موبايل غلي و او هيڅ يي زنګ نه تيراوه.

ډاکټري ويلي وه چي ناروغ بايد تر سهاره پوري همدلته وي ځکه چي عمليات کړي موده نو ژر اجازه نه ورکوو چي تاسي يي کور ته يوسي.

خالد او مور يي د شبانه د ليدو لپاره دننه ورغلل خو زه دباندي پاتي سوم، څه شيبه ولاړ وم د ځان سره مي فکر وکړي چي ما ددوي سره دومره ښه وکړل خو دوي وګوره زه يي دلته يواځي پريښودم زه يي هم بايد هلته ور بللي وم.

اصلا زما دا ګيله په دي سبب نه وه چي زه يي ولي يواځي پريښودم بلکي په دې سبب وه چي ما بايد شبانه ليدلي واي ځکه د هغي ليدو ته مي يو ډول تلوسه پيدا سوه د هغي هغه د ناارامي څهره مي په ذهن کي ثبت وه هر طرف ته به مي چي کتل نو د شبانه هغه ښايسته او د ګلاب په څير مخ به مي په هغه عذاب کي ليده.

د هغې دسترګو اړول او را اړول ، بس څه ووايم خو د هغې تصوير مې په حافظه کي ثبت سو نو له ډيرې غوسي څخه د روغتون څخه ووتم او لاړم موټر کي کښيناستم فکر مي وکړي چي څنګه يي بايد ووينم خو هيڅ مي ذهن ته نه راغلل په دې وخت کي خالد راته زنګ ووهه، په غوسه مې وويل ، څه دي؟

ويل وروره خيرت خو دي ولي دومره غوسه يي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل اوس دا خبره ایله کوه خور دې څنګه ده؟

شکر دي هغه بیخي ښه ده اوس نشو کولاي چې لاړ سو سهار یي بیا کور ته وړو.

ومې ویل سمه ده زه اوس په موټر کي یمه او خپل کور ته ځم تاسي بیا که هرڅه غوښتل راته یي وواېه.

موبایل مي بندکړ او هغه پیسي چي مي پلار ددوي لپاره راکړي وی هغه مې هم هیري سوي او کورته راغلم.

هیله تر اوسه پوري راته ویښه ناسته وه ویل ورورہ شبانه څنګه سوه؟

ومې ویل هغه اوس ښه ده عملیات یي ورته وکړي او سبا سهار یي بیرته کور ته لیږي.

هیلي وویل تابه ډوډي هم نه وی خوړلي نو زه به درته ډوډي راوړم ؟

ومې ویل ، نه زه بیخي موړ یم او هیڅ اشتها نلرم ددې خبري په ویلو سره لاړم او خپل بستر کي وغځیدم مګر خوب قسم کړي و ، بس پروت یم او پروت یم سترګو ته مي د شبانې هغه رنځوره څېره مخته مخته کیدل کوښښ مي وکړي چي خپل فکر کابو کړم او ځان باندې کنترول راولم مګر دا کله امکان درلوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیدم چي څومره وخت به وتلي و ساعت ته مي نه و کتلي بس انتظار مي له توان څخه ووتي او موبایل باندې مي خالد ته زنګ ووهه، هغه هیڅ جواب نه راکړي بیا ځلي مي زنګ ووهه تر دوه درې ډینګ ډینګ وروسته یي په په ورو ږغ وویل بلی!!

ما ویل خالده یاره موبایل ولي نه پورته کوي هاا؟

خالد وویل وروره د شپي درې بجي دي ، ویده وم خو دا راته ووایه چي ولي دي په دې وخت کي زنګ وهلي دي دلته ټول ویده دي خبري هم درسره ډیري نسم کولای؟

ما موبایل له غوږ څخه لیري کړ د موبایل سکرین روښان سو ساعت ته مې وکتل ریښتیا هم د شپي درې بجي وي په شل بالا ، موبایل مي بیرته غوږ ته ونیوئ ما ویل وروره ریښتیا ساعت ته مي فکر نه وه وبخښه ، خو هغه پیسي چي مي پلار ستاسي لپاره راکړي وي هغه مي هیري سوي دي ما ویل چي ستاسي به ورته اړتیا پیداشي ایا اوس یي دروړم؟

خالد وویل یاره ته لیوني شوي یي ، که تاته خوب نه درځي موږ خو خوب ته پریږده دا وخت نو اوس د پیسو ورکولو دي؟

په تنظیه لهجه مي وویل سمه ده لوده خو سهار وختي راځم او هغه پیسي درکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موبایل مي قطع کړي او خپل ځان ته مي غوسه راغلل ، ځکه چي دا وخت ریښتیا هم د زنګ وهلو نه و خو زما سره د شبانې اندیښنه وه نو ځکه مي د پیسو ورکولو پلمه وکړل .

دا شپه هم تیره سوه !

سهار اوه بجي د ځاي څخه پورته سوم ویښتان مي ږمنځ کړل هغه نوي عطر چي مې ماما راته له عمرې څخه راوړي و هغه مي ووهل او خالد ته مي زنګ وکړي.

ویل هلو !

تر روغ بړ وروسته مي وویل هلکه له روغتون څخه رخصت شوی کنه؟

ویل نه ولا تر اوسه پوري خو روغتون کي یو او د ډاکټر مشورې ته منتظر یو.
ما ویل زه هم راځم کوم څه خو به نه غواړي چي درته رایي وړم؟

ویل نه مننه کوم .

موبایل مي قطع کړي له کوټې څخه ووتم پلار مي د کور په برنده کي ولاړ و او د لمر د تودوخي څخه یي خوند اخیستنه ، موټر ته دختلو په وخت یي وویل زویه ته د شپي راغلي یي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو بابا د شپې ناوخته راغلم ځکه نور زما ضرورت نه و هلته .

دروازه يې په ځان پسې ووهل موټر يې چالان کړ ويل راځه چې يوځای روغتون ته لاړ سو يو خو به مو د مسلمانۍ حق ادا کړي وي او بل به مو ريښتيني ملګرتيا تر سره کړي وي.

ما هم يواځې پلمه غوښتل چې هلته لاړ سم نو مې ورغبرګه کړل ، سمه ده بابا جانه مګر کاش چې زه يواځې تللي وم په دې سبب چې نورالدين کاکا هلته نسته او پخپل لور هم ندي خبر چې څه ورته پيښ سوي دي ؟

نو زما فکر دادي چې ته د نورالدين په لټون پسې لاړ سي او ما د روغتون مخې ته يوسي.

پلار مې وويل ولې نورالدين ته څه پيښه ده؟

ولا نه پوهيږم بابا خو د پرون څخه يې موبايل هم غلي دي او کور ته هم ندي راغلي نه پوهيږم چې په کومه بلا اوښتي دي.

پلار مې څه شيبه په فکر کې سو بيايې وويل ، حسنه زويه ددی سړي يعني نورالدين ورکيدل بيله کومې پيښې ندي .

خير خدای دې موږ او دوی ته خير پيښ کړي زه يې مخاطب کړم ويل ، د کور دروازه خلاصه که چې موټر دباندی وباسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم ورغلم دروازه مي خلاصه کړل د موټر د وتلو وروسته زه هم د بابا موټر ته پورته سوم د روغتون په لوري لاړيو ، څنګه چې ما ويل زه يي د روغتون مخی ته ښکته کړم او پلار مي د نورالدين په لټون ښار ته لاري د لاري او کرايي پيسي يي هم راکړي .

زه په بيړه د روغتون لوي صالون چي اوس هم پکي څراغونه روښانه وه او يو ډول د ډيټول بوي و ، ورغلم د خالد دوي په کوټي پسي ګرځيدم بلاخره مي پيدا کړه نو مي دروازه ټک ټک کړه زړه مي درزيده نه پوهيدم چي څنګه د شبانې سره وګورم ځکه يواځي د هغی د حال پوښتل راته بس نه وه او نه يي زما زړه ته تصلي راکولاي شواي نو ځکه غوښتل مي چي پخپلو سترګو يي د سپين مخ ديدار وکړم.

دروازه خلاصه سوه ، خالد و، تر سترِي مسي وروسته يي وويل راځه چي په باغچه کي کښينو، دا يو شخصي روغتون و چي دري پوړه او وداني يي درلودي د روغتون په منځ کي يوه وړوکي باغچه وه چي خلګو به د هغي څخه د انتظارګاه کار اخيستي او هم يي د هوا په صفايي کي رول لوباوه ، ما هم څه ونه ويل او ورسره روان سوم خو د باغچي نه مخکي مي خالد د روغتون کانتين ته يوړي ځکه نه ما او نه هم خالد د سهار ناري کړي ؤ ، نو مي ځيني ډول ډول بيسکيټ او انرژۍ واخيستل بيا لاړو او د باغچي په يوه څوکي کي کښيناستو ومي ويل ، خالده د خور حالت دي اوس څنګه دي؟

خالد د کڅوړې څخه يو بيسکيټ واخيستل د هغه د خوړولو په وخت يي وويل ښه ده ته انديښنه مه کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیره دي نه وي چي زما ملګري خالد هغه د چا خبره ډیر خر طبیعته انسان و ځیني وخت به یي خپل کنټرول بیخي د لاسه ورکړي یو رواني او نه راګرځیدونکي سړي و، په دی وخت کي زه د خالد په حالت پو سوم که چیري مي د شباني په اړه نورې پوښتني کړي واي نو خالد کیداي سوه چي خپل کنټرول له لاسه ورکړي واي نو ځکه مي په همدي یوې پوښتني کفایت وکړي او نور څه می ونه ویل ، څه شیبه غلي دواړه ناست و یواځي مو د مرغانو اوازنو ته غوږ نیولي و مګر زما کله بي له پوښتنو طاقت کیدي بیا مې وویل ، خالده پلار دی ولي نسته هغه چیري دي ایا تاسي ته یي دتللو نه مخکي کوم څه ونه ویل؟

خالد سترګي لاندي په ځمکه ګنډلي وي بیایي یي په غوسه وویل ، داپوښتنه خو باید زه وکړم ځکه چي له پلار سره مي ته وي او کله چي زه کور ته راغلم تاویل چي بابا لاړي او زنګ ور ته راغلي ؟

یوځلي بیا په دواړو باندی چوپتیا غالبه سوه .

نه پوهیدم چي د خالد ددې خبري ځواب څنګه ورکړم که ریښتیا ووایم نو د خالد په دی خبره باندي لږ څه غوسه هم راغلل او بل دا چي مامي شبانه هم نسوه لیدلي ،

نو مي وویل خالده راځه چي ستا مور دوي ته هم د سهار ناري لپاره کوم څه واخلو هغوي به هم څه نه وي خوړلي ، خالد هم څه ونه ویل یواځي یي د هو سر وښوراوه .

د کانتین څخه مي ځیني نور شیان واخیستل او د روغتون د وداني په لوري روان سو کله چي هلته ور سیدو قریبه وه چي کوټي ته ننوځو په دې وخت کي د خالد څخه هغه کڅوړه ولویده کومه کي چي بیسکیټ انرژیاني او نور خوراکي توکي وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومي کتل خالد د يو درب سره په ځمکه ولويدي ور منډه مي کړه د هغه سترګي لوړي ختلي وي د لاسونو ګوتي يي پيچلي وي تر خولې يي ځګونه راغلل او يو ډول خرږهارې يي په ځيګر کي کاوه، په بيړه مي نرسانو ته غږ وکړي هغوي راغلل پورته يي کړي ټولو خلکو په حيرت ور ته کتل، نه پوهيدم چي څه وکړم ايا د خالد مور ته خبر ورکړم کنه؟

خو دا مي مناسبه ونه ګڼل چي د خالد مور ور باندې خبره کړم ځکه هغه ښځه وه د دوو غمونو سره يي مقاومت نسو کولاي نو می ځان عادي ونيوئ او د کوټې دروازه مي ټک ټک کړه، چا خلاصه نکړل بياځلي مي په زور سره ووهل ، وروسته له يوې شيبي دروازه خلاصه سوه د خالد مور په دروازه کي ولاړه وه په مخ يي د خوښي علامي وی ، پوسوم چي د شپانې حالت تر پخوا ښه سوي دي.

د خالد مور په سواليه نظر راته وکتل لکه کوم څه چي واي خو هيڅ يي ونه ويل او د خبري کولو نوبت يي لومړي ماته راکړي، ما هم ورته د خوراکي شيانو کڅوړه ونيول زياته مي کړه ، موری دا ځيني خوراکي شيان دي تاسي به څه نه وي خوړلي نو دا وخوری که مو بل څه ته اړتياوې هم ووايي!

هغې زما له لاس څخه کڅوړه واخيست او ويي ويل زويه خداې دي لوي عمر درکړي بل څه نه غواړو خو دا راته ووايه چي خالد چيري دي؟

دلته مي نو هغه خبره ياده سوه چي وايي ، درواغ ماتې پيسي دي هر وخت خپل لاس ورباندي خلاصوه، نو مي وويل ، موري هغه تللي دي چي د ډاکټري سره د شپانې په حالت خبري وکړي او ټوله دوسيه يي پای ته ورسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يي هيڅ ونه ويل دروازه يي بنده کړه زه بيا يواځي پاتي سوم او شبانه مي هم ونه ليده، د هغی د مور څخه مي هم پوښتنه نسوه کولاي ځکه چي د شرم او خجالت احساس مي کاوه.

لاړم په صالون کي پرتي څوکي څنده کي کښيناستم د روغتون چاپيرياِل مي تر نظر تيراوه بيا مي په يو کس سترګي ولګيدي چي ناروغ يي په عاجل واټ کي تر عملياتو لاندي و نو دا ځوان ناست و ، سترګي يي له اوښکو ډکي وي لاسونه يي پورته د دعا لپاره نيولي وه ، شونډان يي ژر ژر ښوريدل دلته نو پوسوم چي تر مسجدونو د روغتون ديوالونو ډيري دعاګاني اوريدلي دي ،

هر کس دلته د زړه له تله الله تعالی يادوي هغه ذات ډير نږدې ځانته احساسوي مګر دغه کس که چيري يو ګناه کوي بيا له ځان سره فکر کوي چي الله تعالی له ده څخه ډير ليري دي .

څه شيبه مي ددی کس په لمدو سترګو او درديدلی زړه کي فکر کاوه چي ناڅاپه مي مخي ته يو نرس ودريدي ، ويل ځوانه راسه ډاکټر محمود دي غواړي ،

زه هم د نرس په تعقيب تر ډاکټر پوري لاړم هلته د ډاکټر مخي ته يو ميز و ځيني کاغذونه ايکسري عکسونه او ځيني نور داسي شيان وه چي تر اوسه پوري ما نه وه ليدلي ، تر سلام ويلو وروسته مي وويل ډاکټر صاحب زما سره څه کار لري؟

هغه خپلي لوي عينکو له سترګو څخه ليري کړي ويل وروره دا ستاسي ناروغ له کوم وخت څخه نشه کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې خبرې په اوريدو مې وخندل ومې ويل ، ډاکټر صاحب ته غلط سوي يې يا به نرس تيروتنه کړې وي ، زموږ ناروغ خو هيڅ نشه نه کوي او عمليات يې هم کامياب تر سه سول .

ډاکټر د سترګو تر کونجو نرس ته وکتل د ډاکټر ددې کتلو هدف دا و چې ايا ريښتيا هم موږ غلط سوي يو؟

نرس را مخکې سو ويل ورورره موږ نه يو غلط سوي دغه ناروغ چې خالد نوميږي اوس ستاسره يوځاي د روغتون په صالون کې ، نرس چې خبره پوره کول ما وويل ښه ښه پوسوم خالد يادوي ، هو هغه زما ملګري دي او نه پوهيږم چې څه ور باندې وسول ناڅاپه بې سده سو؟

ډاکټر زه مخاطب کړم ، ستاسو په ناروغ باندې يوه دماغي حمله راغلې‌ده ، زموږ تر څيړنو وروسته دا معلومه سوه ، دا کس چې خالد نوميږي نشې کوي او داکس رواني ناروغي لري ، داسي ناروغانو ته چې د غم يا ډيري خوشحالي په وخت کې نشه ور پيدانشي نو په دماغ يې ډير فشار راځي او بلاخره خپل واک دلاسه ورکوي ، څو کاغذونه يې راته ونيول ، ويل دغه يې معاينات دي ، بيايي په سپين کاغذ باندې په چټکې سره قلم وځغلاوه څو کرښې يې وليکلې هغه کاغذ يې هم راکړې زياته يې کړه دغه درمل به ورته رانيسي په وخت يې بايد وخوري او څومره چې کيږي بايد ناروغ ارام وکړي دهيڅ انديښني ضمينه ورته مساعده نسي.

ومې ويل خالد اوس چيري دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر نرس مخاطب کړي ويل دا کس تر خپل ناروغ پوري ورسوه، زه هم په نرس پسې سوم یوي کوټې ته يي راوستم، هلته خالد په کټ باندي پروت وه سترګې يي پټې وي ورغلم څنګ ته يي کښيناستم په ځير ځير مي ورته وکتل ځکه زه اوس د خالد په هغه راز خبر شوي وم چي دي يي ناراحته کاوه ، هغه راز نشه وه ،

همدا يي لامل و چي ځيني وخت به خالد بي له کوم دليل څخه غوسه کيدي او ځيني وخت خوبه بيخي له حده زيات توپير پکي ليدل کيدي .

موبايل مي وشرنکيد ، ومي کتل پلار مي و ، د هلو په ويلو مي د پلار د غوسي غږ تر غوږ شو ويل اوري؟

هو اورم بابا اورم،

خو پلار مي بيا وويل زما ږغ اوري کنه ؟

ما هم خپله خبره تکرار کړه ومي ويل هو اورم وايه څه وايي؟

خو اړيکه پري سوه ، د ځان سره مي وويل دايي لا بله ، شبکه هم سم کار نکوي ، په هر حال افغانستان دي نو د کوم غم لپاره به يي وژارو،

بيامي د پلار زنګ راغلي خو داځلي هم هغه تيره کيسه تکرار سوه چي زما او د پلار خبري نه وسوي،

نو خالد مي هلته پريښودي او زه د موقيعت د تغير کولو لپاره د کوټې څخه ووتم تر څو موبايل کي خبري سمي وکړم او په عيني وخت کې انديښنه هم راتهپيدا سوه چي پلار به مي څه ويل ايا ډير مهم کار خو يي نه وه؟

غوښتل مي چي روغتون باغچي ته لاړشم خو په لاره کي د خالد مور مخي ته راغله ويل ماته دي ولي ونه ويل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان مي ناخبره وښود ، ومي ويل څه مي بايد تاته ويلي وای؟

هغي ويل زما زوي باندي څه سوي دي او چيري دي؟

پوسوم چي کار تر کار تير سوي دي او په کيسه باندي خبره سوي ده نو مي ورغبرګه کړه ، خالد هلته دي کوټه مي ورته په‌ښه‌کړل ، هغي هم قدمونه چټک کړل او د کوټي په‌لوري په تلوار سره لاړل دلته مي شيطان راته وويل چي هله نو شبانه يواځي په کوټه کي پاتي سوه خالد او مور يي دواړه په بله کوټه کي دي نو مي د پلار زنګ د اوس لپاره وځنډوي او د شبانه د کوټي په لوري په تيزو قدمونو باندي لاړم .

په بيړه باندي په کوټه ورننوتم ، سترګي مي مستقيم په شبانه ولګيدي هغه په سد راغلي او ناسته وه په يو لاس کي يي د خوړو پياله او په بل لاس کي يي کاچوغه وه زما د ليدو سره يي چيغه وکړل له لاسه يي کاچوغه په پياله کي ولويده او مخ يي د دروازي څخه بل طرف ته کړ ويل څوک يي ؟

مامی ستوني تازه کړ په ورو او خجالت اواز مي وويل ، زه حسن يم اجازه ده چي دننه درسم؟

هغی لاهم مخ بل طرف ته کړي و ، خو زما د پوښتني په مقابل کي چوپه پاتي سوه هيڅ يي ونه ويل په يو لاس يي خپل پروني يا ټيکري په مخ باندي راکش کړ مخ يي ورباندي پټ سو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماڅو واړه او کوچني قدمونه د کوټې دننه واخیستل د شبانې د چپ لوري ته یوه کوچني چوکۍ وه په هغې باندې کښیناستم ، څو شیبه دواړه غلي و ، زړه مي غوښتل چي ورسره خبري وکړم خو جرئت هم لکه د کندهار برق نه و او نه مي هم د خبرو موضوع لټول چي باید د څه په اړه پوښتنه وکړم په همدې فکر کي ومه چي یو ارام او سکون بخښونکي ږغ یي وکړ ویل خالد څنګه دي؟

شبانې ته مي وکتل مخ ته یي ټیکري نیولي و لاندي یي سترګي اړولي وي او هیڅ یي زما په لوري نه کتل ماهم مخ بل لور ته کړي ددې د پوښتني په مقابل کې مي وویل ، ته خبره یي چي خالد نشه کوي؟

ددې خبري په اوریدو یي خپلي غټې خړې سترګي د حیرانتیا سره زما په سترګو کي ښخي کړي ویل ته څه وایي خالد نشه کوي؟

ما هم یواځي پلمه غوښتل چي بحث اومنقشه وکړم د خبرو کولو موضوع هم پیدا سوه نو مي وویل ، هو خالد نشه کوي او دا خبره یي آن له ما هم پټه ساتلي وه بیامې هغه ټوله کیسه ورته وکړل چي اوس په څه حال کي دي او څنګه دی حال ته ورسیدي ؟

خو شبانه بیاهم غلي ناسته وه په فکر کي وه ، ومي ویل ستا روغتیا اوس څنګه ده؟ یواځي یي دا جمله وویل ښه یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صالون کي د قدمونو برغ سو زه ولاړسوم د دروازي مخي ته ورسیدم غوښتل مي چي دروازه خلاصه کړم او دباندي ووځم خو له ما څخه مخکي خالد او مور یي دروازه را پوري وهل خالد په عادي حالت کي و ، ویل وروره ته دلته یي ما چي ویل ته به کور ته تللي یي؟

ورغبرګه مي کړه نه زه همدلته یم په داسي حالت کي نو زه تاسي څنګه یواځي پریږدم؟

خالد وویل ، ګوره مورمي ماته ناحقه په غوسه ده ته ووایه زما فشار کښنته سوي و کنه؟

خالد په سترګو کي یوه اشاره وکړه چي زه هم دده په ځاي درواغ ووایم ، ماهم وویل هو موري د خالد فشار ټیټ سو نو ځکه بي هوښه سو .

په هر حال سر مو نه په درد کوم له روغتون څخه ووتو او په رکشه کي شبانه خالد او مور یي خپل کور ته لاړل زه هم تر خپل کور پوري ورسره ملګري وم .

په بل سهار دکور دروازه ټک ټک سوه مور مي راغله د خوب څخه یي پاڅولم ویل لاړشه وګوره څوک راغلي دي؟

زه هم په ببر سر تر دروازي لاړم سترګي مي د لمر رڼا وتخنولي دروازه مي خلاصه کړه په نیم کښنه سترګو مي وکتل خالد ولاړ و ویل اوهووو د خان صاحب زویه ته تراوسه پوري ویده یي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور ور ووتم پښی مي په خاورو سپیري سوي ځکه په تلوار کي مي څپلي هم نه وي اخیستي ومي خندل ولا نن تر ډیره پوري ویده وم ، خیرت دي چي راغلي يي؟

ویل هو همداسي راغلي یم راځه دواړه د احمد دوکانته لاړ سو او هلته به خبري وکړو.

ما چي هیڅ کار نه درلودي نو مي ورغبرګه کړه سمه ده صبر وکه چي مخ پریمنځم

خالد هم په تمه پاتي سو ترڅو چي ما خپل کارونه کورکي خلاص کړل د وتلو په مهال مي مور ته وویل مورې شبانه چیري ده؟

مور مې د ګیلاسونو په وینځلو بوخته وه لاسونه يي د اوبو او صابون په ځګ وه ویل هغه خو پوهنتون ته تللی‌ده غرمه راځي ،

نورڅه مي ونه ویل پلار مي هم کور کي نه و ځکه خپل تجارت خوني ته تللي و ، د خالد سره یوځاي د احمد دوکان ته راغلم ، احمد هم زموږ تود هرکلي وکړي که ووایم چي احمد مي تر ټولو خلکو او ملګرو راته تیر او ګران و نو به مي هیڅ مبالغه نه وي کړي ځکه احمد ډیر نرم مزاجه با ادبه او زیارکښ انسان و هغه صفتونه يي لرل چي ډیرو خلکو به ورسره مهپه همدې حسد کاوه یو ډول کشیش او جذبه يي لرل چي خلګ به يي ځان ته جلبول خبري يي خوږ.ي وي هر وخت به يي خوله له خندا څخه نه راټولیده ،

ومي ویل احمده کارونه مو څنګه دي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبّ استولي يي وکړي ويل وروره څه ووايم هغسي پخواني خوند يي نسته خو بياهم شکر خپل نصيب رسيږي ،

احمد يو د قرطاسيي دوکان درلود چي هر ډول کتابونه قلمونه او نور د اړتيا وړ توکي يي پلورل ټوله ورځ چي به موږ توکي ټکالي او په نورو عبثو کارونو مشغول و خو احمد به د کتابونو په لوستلو او په نړي باندي د ځان خبرولو په کوښښ و همدا يي لامل و چي احمد په ټول کلي کي د يو تکړه باادبه او عزتمن شخص لقبخپل کړي و .

مګر خالد او احمد چندان د يو بل سره اړيکي نه لرلي خالد خو بس زما په شناخت ورسره ملګرتيا مخي ته وړل ،

ومي ويل احمده درسونه دې څنګه دي نن ولي پوهنتون ته نه يي تللي؟

ويل يي نن مي پلار لږ څه ناروغ و نو زه د هغه په ځاي راغلم،

بيانو د خبرو موضوعی مختلفی سوي په هرڅه وږغيدو ، غرمه سوه خو زموږ خبري لاهم پای ته نه وی رسيدلي ، خالد وويل زه نور ځم په کور کي مي پلار هم نسته .

ومي پوښتل ، اووهو ! خالده ياره هغه ستا پلار څنګه سو يو خبر مو ترلاسه نکړي؟

په مايوسي يي وکتل بيايي وويل نه ولا هيڅ خبر يي نسته موږ ټول يي ډير پريشانه کړي يو نه پوهيږو چي چيري ورپسي لاړسو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد وويل اندېښنه مه کوئ څه کوچني خو ندي کوم کار به لري او بيرته به راسي ، بلاخره خالد لاړي ، زه او احمد يوائې سو ، په تمسخر مې وويل ، نه پوهيږم چي ټوله کورني يي ليوني ده خو دا يو کس څنګه پکي سم دي؟

احمد هم زما خندا بدرګه کړه ويل خالد نو بيا چا پرسد کړي تر ټولو لوي ليوني خو همدا دي.

ما وويل ، خالد نه يادوم ،

احمد ، نو بيا څوک يادوي ؟

ومي ويل د خالد خور شبانه يادوم، ورپسي زياته مي کړه، هغي مي پرون وليدل يو جلا مخلوق و تابه ويل چي دا هيڅ ددوي د کورني نده.

احمد هيڅ ونه ويل فقط د هممم په کولو سره يي زما خبره تاييد کړه.

که کتل مي هيله چي تور حجاب يي او ماسک يي اچولي و د کتابونو بسته يي په څنګ کي وه دوکان ته راغلل،

خو زما په ليدو يي ښه ونيول غوښتل يي چي بيرته شاته وګرځي، ور ږغ مي کړه راځه راځه،

هغه هم راغلل ماته د سلام ويلو وروسته مي ور څخه وپوښتل، څه کار لري؟

په ورو ږغ يي وويل ، ځيني شيان مي په کار وه دلته يي رانيسم،

احمد ته مي وکتل هغه په ځينو کتابونو کي ځان بوخت وښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل ، ماته به دي ويلي وه مابه درته راوړي وه ، هيلي هيڅ ونه ويل زما د نورو خبرو په تمه وه،

ماهم زياته کړه ، اوس چي راغلي يي نو سودا دی واخله او ژر کور ته لاړه سه زه هم راځم ، يواځي يي سر وښوراوه د شرم څخه يي سترګي په ځمکي اچولي وي د احمد لور ته ورغلل ويل، دوه د پښتو ژبي کتابجي يو شين او بل سور قلم راکه، احمد هم د غوښتني سره سم ټوله سودا ورکړل خو کله چي هيلي پيسي ورکولي نو احمد د پيسو اخيستلو څخه انکار وکړ ويل زه ستاسي څخه پيسي نسم اخيستي هيلي ډير ټينګار وکړ خو احمد ونه منل ،

هيلي بياهم وويل واخله زه هيڅ مفت شي نه غواړم خو احمد ويل مور لکه د يوې کورني خلګ زه پيسي نه اخلم ، زه ورته ګورم او ددوي سره چنې دي يو وايي چي پيسي واخله بل يي رد کړي ، څه شيبه لا ناست وم اخير مي حوصله پای ته ورسېده هيلي ته مي وويل ، ورسه ته لاړه سه زه يي پيسي ورکوم .

هيلي هم کوم څه ونه ويل زما خبره يي ومنل او لاړل ، احمد ته مي وويل ياره که چيري ته داسي چلند وکړي نو زمور راتګ دلته کميږي او بيا نه راځو!!

احمد په توند نظر راته وکتل ويل ولي څه مي وکړل ؟

ما ويل بايد پيسي دي واخلي ځکه مور ته ځان کم معلوميږي.

احمد سوړ اسويلي وکړي ويل سمه ده چي ته داسي وايي نو پيسي راکه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماهم پيسي ورکړي او له دوکان څخه د کور په لور راغلم ، هيله له ما څخه مخکي رسيدلي وه د ډوډي په چمتو کولو کي يي له مور سره مرسته کول پخلنځي ته ورغلم دواړو يو د بل سره خندل ،

ومي ويل بابا کور کي نسته؟

هيلي وويل نسته هغه ندي راغلئ، بيايي خواړه په دسترخوان کينودل ټولو په ماړه نس ډوډي وخوړل .

چي کيسه اوږده نسي نو لنډ وايم څو وخت همداسي په عادي ډول ژوند تيريدی خو د خالد پلار لاهم ورک و حتا يوه مياشت ووته پوليسو ته يي هم خبر ورکړي و خو پلټني يي ناکامه سوي وي ،

بل خوا زما مينه د شبانه په وړاندي تر پخوا زياته سوه ځيني وخت به مي په يوې او بلي پلمي سره د خالد دوي کور کي ځان په زور سره ميلمه کاوه ترڅو شبانه ووينم مګر زما هلي ځلي بي ځايه وي اوهيڅ مي هم لاسته نه راوړل، ما غوښتل چي شبانه ته په غيري مستقيم ډول ځان ورسوم مګر دا کار داسي نه کيده.

څو ځلي مي فکر وکړي چي د خالد د مجبوريت څخه ګټه واخلم ځکه چي دخالد يو لوي راز له ماسره و نو مي يوه ورځ وغوښتل چي خالد ورباندي وګواښم او ورته ووايم چي د شبانې سره مي يوه ليدنه وکړي .

زنګ مي ورته ووهه ، ويل هاا اورم!

ما ويل زه پوهيږم چي اوري کوڼ نه يي.

ويي خندل ويل د هدف خبره دي کوه.

ومي ويل د کور مخي ته مو يم دروازه خلاصه که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلیفوني خبري یي پري کړي څه شیبه وروسته د دروازي دستکي درب وکړ دروازه خلاصه سول په خندانه مخ یي وویل څه دي حسنه زویه نن سبا زموږ کور ته ډیر راځي؟

بیایي کور ته د ننوتلو بلنه راکړل،

زه هم ور مخکي سوم ومي ویل ولا نه پوهیږم چي څنګه درته ووایم چي ولي دلته راځم ؟

خالد شک واخیست او جدي سو ویل ریښتیا ولي راځي؟

موضوع مي ټوکو ته واړول ، ځکه پوهیدم چي خالد اوس بیا له ګیره وځي او سر اخلي بیایي په چا را ګرځوي، نو مي وویل ، لیونیه هغه به څوک وي چي میلمه له کور څخه شړي ، په خندا مي وویل چي خالد پو نسي ، فکر کوم چي کوډي او تعویذونه مو راکړي دي لکه پیشو چي بریتونه یي هر ځاي کي قیچي سي نو بیا هلته خامخا ځان رسوي ماته هم همداسی حالت پیښ دي.

ددی خبرو په اوریدو سره خالد هم وخندل.

ډیري خبري مو وکړي خو ددی خبري جرئت مي ونشو کولاي چي ووایم د شبانې سره مي لیدنه وکړه.

خپل کور ته بیرته راغلم په فکرونو مي بیخي د سر پوست درد کاوه ورځ تر بلي مي اندیښني زیاتیدي رنګ مي تک ژیړ اوښتي و ټولو خلکو به ویل چي هلکه په تا څه سوي دي چي ورځ تربلې دی وینه له مخې څخه ځي ؟

خو خلک زما له حالته نه وه خبر چي زما په زړه کي یو لوي داسي عذاب دي چي چاته یي ویلي هم نسم ، د ځان سره مي به مي وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه!

ښکلا ولټوه،

چې هینداره یې نه ښائي.!

چي دا ښکلا یواځي شبانه وه د هغی حیاناک چلند د هغي ورو ورو خبري د هغي معصوم رنګ افففف څه به ووایم د زړه له درده به مي دا ټپه وکړل:

په تا چې څوک نه مینیږي

یا به واړه وي یا به سترګې نهٔ لرینه

د څه وخت په تیریدو سره مي په فکر کي خپله خور هیله ولټول او دا فکر مي وکړي چي باید هرڅه هیلي ته ووایم کیدي سي چي هیله یوه د حل لاره راته وښایي او ددي بیلتون او د جدایي له درده خلاص سم باید شبانه ووینم که څه هم د یوي لحظي لپاره وي.

د هیلي کوټي ته ورغلم ، هغی د کوم چا سره په موبایل کي خبري کولي زما په لیدو یي وویل ، زه وروسته درته زنګ کوم اوس مي ورور راغلي بیایي موبایل بند کړ ، ومي ویل د چا سره دی خبري کولي ؟

ویل زما د پوهنتون یوه ټولګیواله وه ولي څه سوي دي؟

ځان مي عادي وښود ومي ویل ، درسونه دي څنګه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم څه ته خوبه اړتیا نلري؟

ویل مننه کوم څه نه غواړم او درسونه هم ښه مخي ته ځي ،

د کتاب په لوستلو بوخته سوه ،

زه ولاړ وم هیڅ مي نشوه ویلي په فکر کي ومه چي څنګه باید ورته ووایم چي شبانه مي خوښه ده ؟

خو د هیلي فهم ډیر تیز و ، زما راتګ یي بیځایه نه باله ، څه شیبه د کتاب په لوستلو مصروفه وه بیایي سر راپور کړ ویل کوم څه وایي؟

دلته مي نو زړه لوي کړ ومي ویل هو یوڅه درته وایم خو دا خبري څخه باید بابا او مور هیڅ خبره نسي !

هیله متوجي سوه چي خبره خامخا جدي ده کتاب یي بند کړ ویل وایه اورم یي.

شاوخوا مي وکتل بیا ور نږدي سوم څنګ ته یي کښیناستم په خف اواز مي وویل ته خو خالد پیژني؟

ویل هو پیژنم یي !

ما ویل د خالد هغه کشره خور شبانه به هم پیژني؟

د هیلي خوله د مسکا لپاره نیمه خلاصه سوه لکه چي زما په توله کیسه باندي پوهیدلي وي ویل هو پیژنم یي ډیره ښه انجلي ده !

نور غلي سوم هیڅ مي ونه ویل خو هیله زما د اخیري خبري په انتظار وه،

بیایي په جدي توګه وویل حسنه داکار مه کوه ، زموږ او هغوي کورني ډیر توپیر لري .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل ولي په دي سبب چي هغوي غريب دي د ښه ژوند کولو حق نلري او زما په خير خلګ يي په انتخاب کولو کي تيروتنه کوي ؟

ويل زه نور نه پوهيږم ته له ما څخه مشر يي زه تاته نصيحت نسم کوي ته پخپل کار باندي له ما څخه ښه پوهيږي خو دا راته ووايه چي ماته دې ولي وويل؟

ومي ويل، ستا مرستي ته اړتيا لرم ، زه بايد د شبانه سره يوه ليدنه وکړم ترڅو ځانته دا ډاډ ورکړم چي ايا هغه هم ما غواړي کنه؟

ايا زما اړيکه خو به يو طرفه نه وي ؟

هغی په غوسه وويل ما دي په دي کارونو کي مه شکيل کوه زه مرسته درسره نه کوم.

زه نور هم ورنږدي سوم د هغی دواړه لاسونه مي ونيول د زارۍ په ډول مي وويل ، هيلي خورکي ماته يا مه وايه ځکه بل څوک داسي نلرم چي را سره کومک وکړي يواځي مي تاته سترګي دي ته زما خبره ومنه او ددې کار لپاره چي ته هرڅه وغواړي زه اماده يم چي در يې کړم خو ته بس ما او شبانه سره مخ که .

هيلي زما خبري نه منلې ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر د ښځو ځانګړتیا داده چي تل یي په عقل باندې عواطف غالب سي نو د هیلي سره هم همداسی وسول په ما باندي یي زړه وسوځوي ویل سمه ده مګر فقط دا یو ځلي یي درسره مخ کوم او بیا به یي هیڅکله غوښتنه نه کوي.

ماهم ژمنه وکړه چي بیایي نه غواړم .

ویل سمه ده سبا د جمعي ورځ ده بابا او مور د ژمي د توکو رانیولو لپاره ښار ته ځي زه به هم یو پلان جوړ کم او مرسته به دي وکړم.

ددی خبری په اوریدو سره مي خوله له خندا ډکه سوه ومي ویل ، ته د نړي تر ټولو ښه خور یي خداي دي هر چاته داسي خور ورکړي.

هیلي زه د ځان څخه ټیله کړم ویل سمه ده نوره چاپلوسی مه کوه ځه لاړ سه .

زه هم د خپلي کوټي په لور لاړم او د خوشحالي څخه په جامو کي نه ځاي کیدم.

د خوشحالی څخه مي یو دوه رکعته نفل هم وکړل ترڅو په دې کار کي کومه ستونزه راته جوړه نسي ،

د جمعي سهار لس بجي وي چي له خوبه پاڅېدم که څه هم لس بجي زما لپاره وختي و ، خو نن یو ډیر مهم پلان چمتو و، په بیړه مي مخ لاسونه پریمنځل د هیلي په لټون له کوټي څخه ووتم، د هغی کوټي ته لاړم ، هیلي زما په لیدو د سترګي له غوسي څخه بندی او خلاصي کړي تندې یي کونځي وکړي له غوړ. څخه یي موبایل لیري کړي په غوسه یي وویل ، ورورره چي کوټې ته راځي یو ځلي خو دروازه ټک ټک کوه څوک به په یو کار مصروف وي !

ما ویل هو اوس خو تا تعلیم کړي دي موږ. به لاسونه او پښې هم در مچی کوو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلي سوه ویل وایه څه دي؟

په عاجزي او بنده بنده ژبه مي وویل ، تاویل چي د جمعي په ورځ ....

نوره خبره مي پوره نکړل ،

هیلي غټه سا وایسته ویل ، صبر چي بابا دوي لاړ سي اوس خو هغه کور کي دي ، کله چي دوي لاړل ته هم لاړ سه او خالد ته ووایه چي شبانه زموږ کور ته راولي نو به په یوه پلمه باندی تا هغي کوټي ته یوسم چي شبانه وي .

ستړ مي وګروي ماویل ته مطمیینه یي چي کار به وسي؟

ویل هو کیږي خو خالد دي باید په نیت باندي پو نسي.

پسي زیاته یي کړل ورسه نوي جامي مي درته اوتو کړي دي هغه واغونده خو لومړي حمام وکړه چي دوه اوني کیږي نه یي لمبیدلي.

ددی خبري سره یي سخت خجالت سوم ، سر مي د هو په معنا وښوراوه او د هیلي د خبري سره سم لاړم حمام مي وکړي او نوي جامي مي په تن کړي بیرته د هیلي په طرف راغلم ، ومي ویل څنګه ښکارم؟

په تمسخر یي وویل ، ډیر جالب معلومیږي فکر مي نه کاوه چي ته به دومره ښکلي سی !

بیایي په کټ کټ وخندل او لاس یي خولي ته ونیوځ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل ، له تا څخه بيخي شوخه جوړه سوي ده ،

پلار مي ږغ وکړي ويلحسنه !

هاا بابا جانه څه وايي؟

پلار مي وويل ، زه او مور دې ښار ته ځو په کور باندي پام وساته چي له کور څخه بيرون ونه وځي .

سمه ده نه وځم، خو په زړه کي مي وويل هلي نو ژر لاړ سي چي شبانه کور ته راولم.

مور او بابا دواړه په موټر کي له کوره ووتل ، د دروازي د بنديدو سره په منډه د هيلي خواته راغلم ومي ويل ، هله نو چمتوالي ونيسه چي زه خپل شهزادګي کورته راولم، هيلي برګ برګ وکتل بيا موسکي سوه ويل ورسه ژر يي راوله چي ناوخته نکړي.

له کوره په بيړه ووتم خالد ته مي په لاره کي زنګ وکړي تر ستړي مسي وروسته مي وويل ولا خالده نن مي خور ويل چي ستا خور دې زموږ کور ته راشي ځکه مور او پلار مي تللي دي لږ به د زړه خواله سره وکړي.

خالد ويل ، يا نه کيږي زموږ کور هم يواځي دي کور کي مي بيا يواځي مور پاتي کيږي پلار خو مي هسي نه هم سيند وړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي خندل بيامي په عاجزي وويل ، وروره دا سي مه کوه هغه به هم ديغ وي لړ به يي پام په بله سي د پلار ورکيدو وروسته يي کيدي سي چي زړه اچولي وي ، ځيني نوري قناعت بخښونکي الفاظ او هغه چاپلوسی چي زده مي وه کار مي ور څخه واخيست او بلاخره مي خالد قانع کړ چي شبانه کور ته راولي،

موبايل مي بند کړ د احمد دوکان ته نږدي وم ، ورغلم تر سلام کولو وروسته مي وويل ، هلکه لکه چي د بخت ستوري مي اوس روښانه سو !

ويل څه سوي دي نن خو بيخي خوشحال معلوميږي ؟

ما ويل پوښتنه مه‌کوه ملګري،

لکه څنګه چي احمد زما ټينګ او د راز ملګري و نو په ټوله کيسه مي خبر و هرڅه مي ورته ويلي وه چي شبانه باندي مئين يم،

زياته‌مي‌کړل ، هلکه نن شبانه زموږ کور ته راځي او ور سره وينم دخپلي سپيڅلي اړيکي اظهار ورته کوم .

احمد وويل ، که چيري يي ستا غوښتنه رد کړل بيا څه؟

سوړ اسويلي مي وکړي ومي ويل، ملګري ته ولي دومره منفي فکر کوي دا ستا نحصې خوله که راپسي وه نو د ډيرو بلاګانو به ښکار سم، بيا مو په ګډه سره وخندل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر څو دقیقي دلته ناست وم ، خالد زنګ ووهه ویل ستاسي د کور مخي ته یم،
ددې خبري سره په ځان نه یم پوسوي چي څنګه تر کور راغلم ،
دوې پښی مي خپلي وي لس پښی مي نوري د شیطانانو او پیریانو ملګري کړي د لسو دقیقي لاره مي په دوه دقیقي کي ووهل که څه هم په پلي تګ وم.

خالد په موټر سایکل ناست و خو شبانه نه معلومیدل،
خالد ته مي وویل ، خور دی نه معلومیږي؟

ویل یاره لومړي سلام بیا کلام ، تاخو د سلام نه مخکي لکه د پولیسو افسر پوښتني پیل کړي .

ومي ویل وبخښه یاره فکر مي نه و ، بیا مي ورسره روغبړ وکړي ،
خالد زما د پوښتني ځواب ووایه ویل ، هغه ستاسي کور ته لاړل ، راځه زه او ته هم د احمد دوکان ته لاړسو.

ومي ویل ، نه وروره زه همدااوس له هغه ځایه راغلم او بیا په کور کي لږ څه کار هم لرم بیا زه درته زنګ وهم چي یوځاي لاړ سو خو اوس نسمه کولای.

خالد ډیر ټینګار ونکړي ویل هرڅنګه چي ته غواړي او بیا لاړي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم په یوه حمله په کور ننوتم، هیله مي د کور په غولي کي ولیدل چي په پتنوس کي یي د چاي ترموز ګیلاسونه او د شیریني قاب اخیستي دي ، څنګه چي زه په څو مترو کي ورڅخه لیري وم نو یي ژر پتونوس په ځمکه کیښود او د هغه ځاي څخه یي یوه ګوته په شونډو کیښوده ددې لپاره چي زه مي خپل ږغ ونه باسم،

ما په سواليه نظر ورته وکتل، هغی کوټي ته اشاره وکړل ، هدف باندی یی پوسوم چي هلته شبانه ده.

بیا په خف خف قدمونو باندې تر ما پوري راغلل ورو یي وویل ، ستا په کوټه کي مي کښینولي ده ، ته داسي وکړه چي ځان داسي ښکاره چي ته نا خبر یي او زما د نوم په اخیستلو باندي خپلي کوټي ته ورسه او د شبانې سره مخ سه.

په اوږه مي کرار یوه چپلاخه ووهل ومي ویل ډیره هوښیاره یي!

هغي وخندل ویل ستا سره وروسته بیا کار لرم اوس ورسه.

ماهم ځان اماده کړ ، په زړه مي یو خداي خبر و ځکه ویریدم چي څنګه عکس العمل به وکړي ایا زما وړاندیز به ومنې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعبی دروازه ټک ټک سوه قومندان امیر غږ وکړي راځي،

کله چي دروازه خلاصه سوه د حسن پلار عزیز و د سلام ویلو وروسته یي اجازه وغوښتل،

قومندان هم اجازه ورکړل راغلي او د څنګ چوکي کي د خپل زوي تر څنګ کیناست، ویل امیر صاحب موږ باید څه وکړو؟

امیر وخندل ، تاسي هیڅ هم مه کوئ هر څه چي وي هغه زه او زما مرستیال یي کوي تاسي ته د هیڅ شي اړتیا نسته بس دومره وکړي چي هر ځلي راته مزاحمت مه کوي د ټولي کیسي خوند دې راته خراب کړ کیسه اوس اصلي ځاي ته رسیدلي وه او ته راغلي.

د عزیز تندي کونځي سو او د سوالیې په نظر یي حسن ته وکتل بیایي امیر مخاطب کړ د چیشي کیسه؟

قومندان لویه ساه واخیستل ویل بوډا وګوره دلته خوبه ستا د زوي سره نکاح نه کوم خو تحقیق ورڅخه کوم بیایي په غوسه وویل نجیبه!

بلي قومندان صاحب!

ته څنګه ساتونکي یي چي هر څوک وغواړي دلته را دننه شي نو ته هم هغه راته راولي هله نو دا کس دباندي وباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکر بخښنه وغوښتل او بیا راغلي د عزیز لاس یي ونیو ویل راځه چي ووځو کني ډیره به درته بده وي.

عزیز د تلو په حال کي وویل زویه ته خو ښه یي وهلي خوبه یي نه وي؟

حسن په خواشیني اواز وویل ، هو بابا جانه زه بلکل ښه یم هیڅ نه دي پیښ سوي تاسو لاړ شي وروسته بیا قومندان صاحب حال درکوي اوس کورته لاړ سي.

عزیز وویل زویه موږ اوس ځو او د خالد جنازه وړو کله مي چي هغه خاورو ته وسپاري بیا به خبري کوو.

ددی خبری په ویلو نور د شعبی څخه ووتی.

د حسن په سترګو کي اوښکي ډنډ سوي د خپلو سپیرو ګوتو په سټ یي اوښکي له سترګو څخه پاکي کړي.

قومندان امیر هم د چاي څخه اخیري غړپ وکړي ګیلاس تش سو ، ګیلاس یي په میز باندي کیښود سګریټ ته یي لیتر ووهه د هغه څخه شین لوګي پورته سو په کوږ ورمیږ یي حسن ته وکتل ښه نو بیا څه وسول؟

حسن په ویلو سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماهم د هیلي د پلان سره سم د هیلې نوم یادکړي ترڅو شبانه شک ونکړي او زه هم ځان بي ګناه ثابت کړم،

نو مي وویل ، هیلي خورکي ددي نوم په ویلو باندي په کوټه دننه سوم او د کوټي تر نیمایي پوري په یوه قدم لاړم ،

شبانه بیا یوه چیغه وکړه مخ ته یي دوه غبرګ لاسونه ونیول ،

ما ځان ناخبره څرګند کړ ومي ویل ، ته نو څوک یي؟

هغی د ګوتو تر منځ یوه سترګه ښکاره کړه راته یي وکتل خو هیڅ یي ونه ویل !

زه لا هم ولاړ وم ددې د جواب په هیله وم.

بیامي وویل ولي‌چوپه یي ته څوک یي؟

هغی دا ځل په ریږدیدیلي اواز وویل ، د خالد خور یم ، بیګانه نه یم هیلې راغوښتي یم.

موضوع مي ټوکو ته واړول ومي ویل ، اووهو، شبانه یي؟

هغی سر کښته پورته کړي خو اواز یي له خولي نه ووتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهيدم چي څنګه خبري ورسره وکړم نو د شبانې په مخامخ بخملې کوربچه باندی کښيناستم ،

شبانه چي په يوه سترګه يي راته کتل هغه يوه سترګه يي هم له حيرانتيا څخه نږدې وه چي دباندي راووځي ، يو خو خداي هغی ته غټي سترګي ورکړي وي او بيا له حيرانتيا څخه لاهم سترګي غټي غټي را وکښلي رډ رډ يي کتل ،

په غوسه يي وويل، ته دلته ولي کښيناستي؟

ستوني مي تازه کړ ورو مي د ځان سره وويل ، بچو اوس نو څه کوي؟

بيامي وويل ريښتيا درته وايم، ته دلته هيلي خور نه بلکي ما راغوښتي يي!

په لوړ اواز يي وويل څه ؟

غرقه سوم په خداي چي خالد به مي ووژني، ددی خبري په ويلو سره د ځاي څخه پورته سوه غوښتل يي چي له خونې څخه ووځي.

خو ددې د پاڅيدو سره زه هم پاڅيدم او په دروازه کي مي لاره ونيول ، په عاجزانه ډول مي وويل ، صبر وکه لومړي زما خبري واوره مه ويريږه زه هيڅ تاوان درته نه رسوم او نه هم زه داسي څوک يم چي ناوړه استفاده درڅخه وکړم.

ويل نو ته زما څخه څه غواړي ولي دې دلته راغوښتي يم؟

دوه دري قدمه ور مخکي سوم سترګي مي دشباني سترګو کي ښخي کړي په مينه مي وويل ، شبانې په کومه ورځ چي مي ليدلي يي د هغي ورځي څخه مي په حافظه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي يواځي ستا انځور دي په هيڅ نه پوهيږم ، خوراک څښاک هرڅه راڅخه پاتي دي يواځي ستا په اړه فکر کوم باور وکه چي په سجده باندي هم تا له خدايه غواړم ، دا ليدنه مي هم له خدايه په نفلو غوښتي ده ،

غواړم تا هم په هغه احساس کي له ځان سره شريکه کړم کوم احساس چي زه ستا په وړاندې لرم ، غلط فکر ونکړي که چيري ته زما خبره نه ومنی نو زه هيڅکله تا نه مجبوره کوم چي زما وړانديز دربادی ومنم ، خو بس يواځي زما په حالت ځان پوکړه ،

نور هم ورمخکي سوم حتا دومره ورمخکي سوم چي تر منځ مو نيم متر فاصله هم نه وه ، دهغي لاسونه مي ونيول په سترګو کي يي اوښکي ولاړې وي په تعجب يي راته کتل ، ما يي لاس پخپل زړه کيښود د زړه درب درب مي دومره په زوره وه تا به ويل چي ډولزن ډول وهي او ږغ يي راوځي ،

دهغي له غټو سترګو اوښکي توی شوي ، ومي ويل ، ته ولي ژاړي ما خو کوم غلط حرکت ندي کړي !

دهغي ږغ نور هم په زوره سو او سلګو واخيستل ، بدن يي ټول داسي ريږديدي تا به ويل چي په ژمي کي په يخو اوبو باندي لامبي،

بيامي وويل ، ولي ژاړي څه مشکل دي ؟

خو د هغي ژړا نوره هم شديده سوه ، نو مي په غيږ کي ټينګه ونيول د هغی په ويښتانو کي مي لاس تير کړ لکه وريښم نرم ويښتان يي وه او يو ډول نرمه خوشبويي يې لګولي وه،

بيامي له غيږي ليري کړل خو شبانه داسي وه لکه مړی نه يي څه ويل او نه يي هم ماته کتل بس يواځي يي ژړل ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغي د سپينو اننګو د پاسه اوښکو لاره وکړل ،

بيا مي ورته دا لنډۍ وويل

یاری د زور خبره نده

چي زړه دي نه وي بيادې نه مجبورومه !

جيب ته مي لاس کړ يو کوچني ګوتمي چي له سرو زرو څخه جوړه وه هغي مي ورته د چپ لاس په دومه ګوته کي واچول او زياته مي کړل ، دا زموږ د ميني نښاني ده که چيري تا دا ګوتمي له ګوتي څخه ليري کړل نو زه به پوسم چي ته ما نه غواړي .

ددې خبري په کولو له خونې څخه. راووتم ، خداي سته چي زما بدن هم يخ نيولي و او بيخي له واکه وتلي وم ټول بدن مي بي سيکه سوي و يو مدهوش حالت کي ومه لکه ښه مست سګريټي چي مي وهلي وي.

له کوره ووتم او سيده د احمد دوکان په لوري لاړم.

د شبانې اوښکي او سلګو مي بيخي فکر خراب کړ ، له ځان څخه مي نفرت وسو او خپل په کار باندي ډير پښيمانه سوم خو زيات مي فکر په دې خراب و چي د شبانې د ژړا په لامل نه پوهيدم ايا هغي له خوشحالي څخه ژړل؟

يا دا چي هغه خپل باور ته چي په هيلې يي درلودي سر ټيټې وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خير هر څه چي و خو اوس مي دا کار کړي و ، ځان مي ملامت احساسوه ، د ځان سره مي وويل ، کاش دومره مستقيم اظهار مي نه واي کړي .

د احمد دوکان ته په همدې فکرونو کي ورسيدم ، احمد وويل ، هلکهدا رنګ دې ولي الوتي دي ؟

څادر مي له ځان څخه تاو کړ په ورو اواز مي وويل ، وروره ما خپل کار وکړي نور نو څه نسم کولای؟

احمد مخکي خبر و چي زه څه پلان لرم.

ويي ويل ، فکر نه کوم چي تاسي او خالد دوي دي جوړ سره راسي!

ومي ويل ، ولي په ما باندی څه سوي دي ؟

زه د شبانې وړتيا نلرم؟

أحمد وويل ، نه وروره زما هدف دا نه و ، خو د هغوي کورنۍ لږ سخت طبيعته ده که چيري خالد خبر سو نو بيابه درته لوي مشکل جوړشي.

ومي ويل ، احمده ته نه پوهيږي کله چي دې کوم وخت مينه وکړل او په کوم چا دې زړه وبايلي هغه وخت به درته معلوم سي چي انسان څنګه احساس کوي،

بيامي دا بيتونه احمد ته ډالۍ کړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ولاکه خو په ټول ژوندون کې ښاد شي
کوم انسان چې په انسان باندې معتاد شي

ور مـعلوم به شي چې مـينه څه ته وايي
که زمـا رقم څـوک چـا پسې برباد شي

ورځ خو ښـه وي لږ مې فکر په کې اوړي
خو د شپې چې څنګه سر کښيدم راياد شي

د بـاران او بـاد اټکل وي ناممکن خـو
چې د هـيلو خـيمه ودرومـه باد شي

احمد وويل ، واه واه هلکه شاعر هم در څخه جوړ سوي دي ، او هو ماته معلوميږي ځيني اړيکي داسي هم وي چي د يوې شيبي ليدني لپاره په مياشتونو انتظار ورته کوو !

ومي ويل ، ارشاد ارشاد احمده ته خو هم ولا پوره فيلسوف راووتی،
احمد هم راسره خندا بدرګه کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر ماښام پوري د احمد دوکان کي وم چي د هیلي زنګ راغلي،
ومي ویل څه شوي دي بیا څه ټکه را لویدلي ده ؟

هغي په نری ږغ وویل ، وروره مور او بابا تر اوسه پوري کور ته رانغلل او ماښام هم سو موبایل یي غلي دي له غرمي څخه ورته زنګ وهم.

که ریښتیا ووایم نو ددې خبري سره یي زه هم اندیښمن کړم ، خو هیلي ته مي د درواغو تصلي ورکړل ومي ویل ، راځي څه ماشومان خو ندي لږ صبر به نور هم ورته وکړو.

احمد چي د کتاب په لوستلو بوخت ویي ویل ، څه وشوه ؟

ومي ویل ، مور او پلار مي سهار ښار ته د موسمي توکو د رانیولو لپاره تللي و مګر تر اوسه پوري کورته ندي راغلي او موبایل یي هم غلي دي ، په سودا کي خو یي تر اوسه پوري دومره وخت نه تیر کړي .

احمد هم اندیښمن سو ، له دوکان څخه را ووتم خو چي تر کور پوري راتلم په لاره کي خالد راته زنګ وکړي ،

تر سلام وروسته یي وویل ، مبارکي راکه .

د چیشې مبارکي درکړم ، لور خوبه دې ته وي زیږیدلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد لږ موسک سو بيايي وويل ، ته خو لومړي راته د لور مور پيداکړه لور به بيا خپله راسي .

دواړو وخندل ، خالد وويل ، پلار مي په لاره کي دي اوس يې زنګ راته وهلي و،

دده د پلار شتون او نشتون ماته يو ډول و خو په ظاهره مي د خالد لپاره خوښي وښودل بيامې وويل، ياره اوس بيا زما پلار ورک دي؟

خالد وويل ، ټوکي مه کوه!

ټوکي نه کوم ريښتيا ورک دي او هيڅ حال ورباندي نلرم .

خالد موضوع بدله کړل ويي ويل، زما خور نن په ژړا کورته راغلل فکر کوم ستا او زما د خور ترمنځ کومه شخړه سوي ده او خفه سوي دي؟

زړه مي ودريدې ، نه پوهيدم څه ووايم !

دلته مې لغماني چل وکړي ، تليفون مي له غوږ څخه ليري کړ په زوره او لوړ اواز مي وويل هلوو، اورې، خالد که څه هم خبرې راته کولي خو ما داسې وښودل چي هيڅ يي ږغ نه اورم په همدې نارو کي مي تليفون بند کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد هم بيازنګ ونکړي .

کور ته راغلم ،

که ګورم مور مي د سراي په غولي کي ولاړه ده زما په ليدو موسکي سوه ويل حسنه زويه ته راغلي؟

د سلام ويلو وروسته ميوويل ، موري تاسي چيري وي مور. مو ډير انديښمن کړو خيرت خو به و؟

د مور مي خندانه خوله سره ټوله سوه ويل هو زويه خيرت و ، په غير. کي يي ونيولم ، زه هم په تعجب کي سوم چي ولي داسي نابلده چلند کوي؟

داصحي ده چي زه مي په مور باندي بي کچي ګران وم هر وخت به يي غير. کي نيوم مګر کله يي داسي بي دليله نه وم نيولي .

مور مي ژوره ساه وايسته او پوزه يي کش کړه ،

ځان مي د مور له غيري خلاص کړ کله مي چي يي مخ ته وکتل د هغی له سترګو اوښکي رواني وي.

ومي ويل ، موري څه سوي دي ؟

ته ولي ژاري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې پخپل پړوني ټيکري باندې سترګې وچولې ويې ويل بس همداسې راته ژړا راغلل تاسې د ورځې څه وکړل د غرمې ډوډۍ مو وخوړل؟

هو مورجاني ډوډۍ مو وخوړل مګر تاسې څه وکړل سودا مو واخيست؟

پرته له دې چې راته ځواب ووايې لاړل او خپلې خونې ته ننوتل.

پخلنځي ته ورغلم هيله په پخلي کولو بوخته وه!

چې زه يې وليدم په ناز او ګيله باندې يې وويل ، ته اوس راغلې زه ټوله ورځ يواځې په کور کې پاتې وم حتا چې پوهنتون ته هم نه ولاړم اوس چې د ډوډۍ وخت سو نو ته رابښکاره سوې .

د هغې تر خبرو مې پښه واړول ومې ويل، مور دوې څه وخت راغلل؟

هغی ديګ له چولې څخه ښکته کړ ګاز يې بند کړ مخ يې زما په طرف کړ ويې ويل، لږ وخت يې کيږي چې يواځې مور راغلل ، د بابا پوښتنه مې وکړل چې هغه چيرې دی ولې رانغلې؟

خو مور هيڅ راته ونه ويل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره هيلي زما شپږم حس دا راته وايي چي يوه کيسه خو ده ، مور ولي موږ ته هيڅ نه وايي ؟

هيلي وويل ، په دی خبرو پسي مه ګرځه ، راځه چي ډوډي مي تياره کړي ده .

څه دي پخ کړي دي؟

هيلې وويل ، بينډي او کچالو

ومي ويل ، پخداي چي د نوم اوريدلو سره يې سم موږ سوم .

زه يي نه خورم !

هيلي هم قابونه له بينډي او پټاټو څخه ډک کړل له پاخه شوي خوړو څخه توښونه داسي پورته کيدل لکه د سګريټ لوګي.

بيامي وويل ، کله چي زه ولاړم نو شبانې څه وويل؟

هيلي خپل ټيکري په سر باندی سم کړ سترګي يي خلاصي او بندې کړي.

زه لاهم د هيلي د جواب په انتظار ولاړ يم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل ، اوس خو په پنځه افغاني باندي يوه خبره هم نکوي، وايمه چي زه ولاړم شبانۍ خو به څه نه وي ويلي يا زما شکايت خو به يي نه وي کړي ځکه ما هغه په غيږ کي ونيول!!!

هيلي بيا ستوني تازه کړ او د پخلنځي د دروازی په لور يي په سترګو باندي اشاره وکړل.

ددې اشاري سره زه هم پوسوم چي کوم څوک مي شاته ولاړ دي ،

په بيړه مي د دروازي په طرف وکتل ، مور مي وه په غوسه يي زما سترګو ته کتل،

خداي سته چي له ډير شرم او خجالت هغه د چا خبره تر ځمکي ووتم او عزت مي په دوه پيسو سو نه پوهيدم چي څه ووايم او څنګه د ځان سپيناوی وکړم ؟

سترګي مي ځمکي ته کښته کړي ځاي په ځاي لکه د هندوانو بت ودريدم.

مور مي هيلې ته وويل ، ډوډي دی چمتو کړل ؟

هيلي وويل ، هو موری ته ځه زه يي در وړم!

مور لاړل ، هيلي په دومره زور سره خندا پيل کړل چي له ډيري خندا کولو سره يي له سترګو څخه اوښکي رواني سوي او غورځيده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غوسه مي وويل ، بس دي نو زما له سپکاوي او شرم څخه ډېر خوند اخلي؟

هغي هم خندا کابو کړل خبري ته يي خوله جوړول چي بيايي د خندا څپه راغله په لاس کي يي يو قاب نيولي و له ډېر خندا څخه هغه قاب په ځمکه ولويدي او ټول خواړه هم توي سول،

له دی سره مي په سر باندی له مهربانۍ چپلاخه ورکړل، ومي ويل وايمه بس دی خو..

له پخلنځي څخه راووتم، په فکر کي ومه چي مور به مي څه راته وايي ؟

دا شپه هم تيره سول ، په سهار کې تر لمانځه وروسته په خونه کي ناست وم چي هيله راغلل ويل راځه چي د سهار ناشته وکړو.

زما بيا په فکر کي پرون شپه راغلل ، ومي ويل نه زه يي نه خورم ځکه مور به بابا ته دپرون خبري کړي وي !

هيلي راغبرگه کړه ويل ، نه داسي نده ، بابا خو له پرون څخه نه دي راغلي يواځي مور راغلل .

ومي پوښتل ، ولي بابا پرون له مور سره يوځاي رانغلي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويل نه يوائې مور راغلل ، له دي خبري سره هيله د کوټې ووته.

موبايل مي وشرنکيد، ومي کتل احمد و ، تر سلام وروسته مي وويل ، احمده چيري يي ؟

ويل ، نن هم دوکان کي يم او پوهنتون ته نسم تللي پلار مي لاهم ناروغ دي !

ما ويل سمه ده زه هم راځم په نيم ساعت کې به ځان در ورسوم.

موبايل مي قطع کړ د مور خوني ته راغلم ، د سهار پخير وروسته مي وويل ، موري بابا ولي پرون کور ته نه راغي چيري تللي دي ؟

مور مي زما د خبري په ځواب کي وويل ، ما فکر نه و کړي چي ته به دومره بد او بي ادبه و اوسي !

حيران سوم ، ومي ويل ، په دی کي نو د بي ادبي څه خبره ده د خپل پلار پوښتنه مي وکړل ؟

هغی په غوسه وويل ، د پلار زويه پرون دي د شپانې سره څه کړي و هاا!؟
هيلي ټوله کيسه راته وکړل ، تاسي زما په نشتون کي څه څه کارونه کړي ؟
که چيري دې پلار خبر سو قيامت به دربانډی جوړ کړي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلي ته مي وكتل ، په توندہ لهجه مي وويل ، زړه مي غواړي چي دا ګرمي چاي دي په سر باندی چپه کړم !

هغي په ورو او منطقي اواز وويل ، دکوم کار په کولو چي نه شرميږي نو د هغه په ويلو ولي شرميږي؟

ماچي خبري ته خوله جوړول ، مور مي هيلي ته وويل : په دی کار کي ته هم لاس لري ته صبر وکړه چي لومړي مو پلار راسي ټولي خبري يوه يوه ورته کوم !

نور مي نو حوصله پای ته ورسېده ولاړ سوم چي د احمد دوکان ته لاړ سم خو مور مي ويل کښينه چيري په هوا سوي؟

موری غواړم چي د احمد دوکان ته لاړ سم !

ويل ته کښينه يوه اړينه خبره درته وکړم !

خو ګوره چي کوم چا ته ونه وایاست ځکه دا زموږ د کور راز دي!

ومي ويل سمه ده نه وايم ، هيله هم متوجي سوه چي مور مي څه وايي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مي وويل ، تاسي خو پوهيږي چي پلار دي عزيز خان او نورالدين خان دواړه په كاروبار كي سره شراكت كړي و؟

موږ دواړو وويل هو پوهيږو .

مور مي بيا خبرو ته ادامه وركړل ويل ، په دی به نو نه پوهيږي چي په كوم څه کی سره شريكان وه او څه كاروبار يي كاوه ؟

ما ځواب وركړ ، البته چي خبريم ځكه چي دوي دواړه څو كاله كيږي په د ميوو په تجارت كي سره شريكان دي .

مګر موری دا خبري ته ولي موږ ته كوي ؟

مور مي وويل، نه زويه په تجارت كي نه وه شريكان بلکی د تارياكو يعني مخدره توكو په كرلو او بيا د هغه په خرڅ كولو كي سره شريكان وه .

ددی خبري په اوريدو بيخي حيران سوم ما ويل ، موري ته څه وايي ، هغه خبري چي په خوله باندي كوي هغه په خپلو غوږونو باندي اوری كنه ؟

مور مي سر كښته پورته كړي بيا چوپ سوه ،

خپل مخي ته پروت ګيلاس يی د چاي څخه ډک کړ بيايي خاموشي ماته كړه ويي ويل، حكومت د نورالدين او ستاسي د پلار په كار باندي خبر سوي دي او نورالدين يي څومره وخت چي كيږي هغه يي ورک كړي و ، پرون چي كله زه او ستاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار بازار ته تللي و نو عسکر مو مخي ته ورغلل ويي ويل چي بايد ورسره لاړ سو، عزيز ډير تينګار وکړي چي موږ خو څه ندي کړي ولي بايد حوزي ته لاړ سو خو هغوي موږ په زور باندي حوزي ته يوړو ، هلته د حوزي امير کشف يا د مخدره توکو امير سره زموږ خبري وسوي هغوي وويل چي نورالدين اقرار کړي دي او دا يي هم ويلي دي چي په دی کار کي ورسره عزيز خان هم رول درلودي نو که چيري دا موضوع ډير مخکي لاړه سي تاسي ته به ډير مالي او ځاني تاوان ورسيږي ،

پلار دي لومړي نه منل چي موږ داسي کار کړي دي خو کله چي خبر سو چي نورالدين ټول حال ويلي دي نو بيا يي ومنل.

امير مخدره وويل ، زه به ستاسي سره ښه وکم او تاسي بايد زما هره خبره ومني کني نو ستاسي دا ناوړه قضيه به ځارنوالی ته يوسم او څه ناڅه به تاسي دواړه تر لس يا شل کلنو پوري په زندان کي تيرکړي ،

پلار دي ورته وويل چي موږ بايد څه وکړو؟

امير وويل ، يو نيم لک ډالر ماته راکړئ زه به دي کارونو باندي پرده اچوم او هيڅ راز به مو نه افشا کيږي.

تر ډير تينګار وروسته دي پلار ورسره ومنل چي يو لک او پنځوس زره ډالر به امير کشف ته ورکوي او هغه به نورالدين او زموږ کورني ته هيڅ زيان نه رسوي.

مور مي دا خبري وکړي او بيايي لويه ساه واخيستل سوږ اسويلي يي وکړي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلي ته مي وکتل د هغی مخ له غوسي څخه تک سور اوښتي و،

ومي ويل ، زه په دي کارونو باندي مخکي ولي نه وم خبر چي اوس دی راته ووايل ؟

مور مي ووېل ، زويه په دي سبب مو نه ويل چي هسي نه ستاسي له خولي څخه دا خبره ووځي او ټوله کار مو رصوا سي.

څه شيبه ټول غلي و ، بيا هيلي ووېل ، اوس بابا چيري دي او ولي تر اوسه پوري ندي راغلئ؟

مور مي ووېل ، هغه راځي پرون ماښام يوې پريکړي ته سره رسيدلي دي نورالدين هم خوشي سوي دي او پرون کور ته تللي دي ، پلار مو هم څه وخت وروسته راځي.

سر مي وښوراوه، د ځان سره مي ووېل، هو نورالدين خو خوشي سوي دي او خالد هم زنګ راته وهلي و .

له خوني څخه راووتم فکر مي ډير ګډوډ و ، داحمددوکان ته راغلم ، احمد ووېل ، هلکه دا څو ورځي کيږي چي راسي د مخ جغرافيه دې بيخي خرابه وي !

ومي ويل ، ياره څه درته ووايم ، نفس مي خولي ته راغلي دي هره ورځ يوه نوي کيسه راته پيداکيږي په دې سهار کي مي نن طبيعت خراب سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد په يو ګيلاس کي راته کاپي جوړه کړي وه رايي کړل ويل دا وګښنه خپله به دي طبيعت ځاي ته راسي .

د کاپي ځخه مي دوه دري غړپه کړي وه چي د خالد موټر سايکل راغلي په ځادر کي يي ځان پيچلي و يواځي يي دوه سترګي معلوميدي ، دوکانته له داخليدو سره سم يي ځادر له ځان ځخه ليري کړ تر روغبړ کولو وروسته يي وويل ، حسنه نن به زه د پلار د پيداکيدو په خوشحالي کي درته يو ځه درکوم خو شرط دادی چي ته به يي نه رد کوي.

د احمد تندی ګونځې وکړي لکه د خالد خبره چي يي نه وي خوښه سوي.

ومي ويل، ځه راکوي ته خو يي ښکاره که ؟

خالد جيب ته لاس کړ له جيب ځخه يي سګريټ راوويستی ، له تمباکو ځخه يي خالي کړي بيايي جيب ته لاس کړي يوه ټوټه چرس چي په کوچني پلاستيک کي پيچلي وه په سګريټ کي يي پخپل تخنيک ځاي په ځاي کړل بيايي ليټر ورته ووهي، له سګريټ ځخه شين دود لوګي پورته سو ، خالد خولي ته نيولي و ژر ژر يي ځو دمه کش کړل له هر دم سره به يي سترګي پټي کړي وي او سر به يي لوړ نيولي و ، بيا به يي لوګي په ما باندي را خوشي کړي ، ځه درواغ به ووايم ماته يي هم دا بوي او دود خوند راکړ.

تر ځو دمه وروسته خالد سګريټ پټ راته ونيوي ويل در ونيسه دا زما ډالي ده دا ډالي موږ هر چاته نه ورکوو دا د ځانګړو کسانو لپاره وي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد ته مي وکتل ، هغه د نه په کولو سره سر وښوراوه چي مقصد يي دا و مه يي اخله ، ما فقط په دي موخه واخيستي چي خوند يي وګورم او کاذبه خوشحالي حاصله کړم هغسي هم طبيعت مي په ځاي کي نه و .

کله مي چي سګريټ خولي ته کړ غوښتل مي چي دم کش کړم په دې وخت کي مي يو زنانه ږغ تر غوږ شو چي ويي ويل سلام عليکم !

ما سکريټ په خولي کي نيولي و او د ږغ په خوا مي وکتل , سترګي مي هماغسي خلاصي پاتي سوي ځکه دوکان ته هيله راغلي وه او د سلام تر ويلو وروسته يي په ما باندي سترګي ولګيدي.

ژر مي سګريټ له خولي څخه ليري کړ مګر د چرسو بوي او دود ټول دوکان نيولي و ، هيلي په مايوسي راته کتل پرته له دې چي ماته څه ووايی په احمد يي شروع وکړل ويل ، نه پوهيدم چي ستا په څير خلګ به پخپل دوکان کي داسي ناوړه کارونو ته اجازه ورکړي ، ددې خبري د کولو وروسته يی بيا زما په لوري وکتل خو څه يي ونه ويل له دوکان څخه ووتل .

احمد په بيړه ورپسي ولاړ سو ور منډه يي کړل ، زه هم ور ولاړ سوم چي وګورم دوي څه کوي؟

احمد هلته ورغلي مائي هيڅ خبري نه اوريدي فکر کومه چي ورته يي ږغ کړي وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيله ودريده پخپلو مينځو کي يي ځه خبري وکړي د احمد له حرکاتو څخه داسی معلوميده لکه دی چي عذر او زاری ورته کوي .

هيله په غوسه ورڅخه د پوهنتون په لوري روانه سوه احمد بيرته مايوسه د خپل دوکان خواته راغلي.

له ډيرې غوسي څخه يي د مخ رنګ تغير کړي و ، ما هيڅکله احمد په دومره غوسه کي نه و ليدلي ، اصلا احمد ته غوسه نه ورتلل خو نه پوهيدم چي په هغه ورځ څنګه تر کنترول ووتي.

ماته د را رسيدو سره سم يي وويل ، دبيعقل زويه !

له ما څخه تير سو خالد يي له ګريوان څخه ونيوئ ، ډير ټينګ ټکان يي ورکړ په لوړ اواز يي وويل ، تاسی څومره رزيل بيکاره او احمقان ياست!!!

خالد د احمد لاسونه د خپل ګريوان څخه کش کړل د احمد په ځواب کي يي وويل ، ولي ناځوانه لکه چي محبوبا دی ددې کار په ليدو ناراضه سوه ؟

احمد چي دا خبره واوريده لايي غوسه ډيره سوه غوښتل يي خالد ته سوکان ونيسي خو ما له لاس څخه کش کړ ومي ويل ، تاسي دواړه ارام اوسي .

ولي پخپل منځ کې جګړه کوئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه زما خور وه ماته يي پريږدي تاسی حق نلري چې په هغې پسې بيځايه خبري وکړي.

احمد نرم سو خپله غوسه يي پټه کړه پخپل ځاي ارام کښيناستی ،خالد وويل، ماخو غلطه خبره نده کړي يواځي مي وويل چې د احمد مينه يا جانو خفه سوه .

د خالد دې خبري په حقيقت کې ماته هم زور راکړي که څه هم هغه زما د خور په اړه داسی ويل خو څه می ونه ويل ځکه دا ځاي ددې خبرو نه و نور فساد او فتنه جوړيده .

احمد بيا ولاړسو غوښتل يي چي خالد ته ورحمله کړي ، مائي مخنيوي وکړي.

خالد له دوکان څخه ووتې په موټر سايکل يی پښه واړول له سترګو پناه سو.

احمد ته مي وويل ، څه در وسوه وروره ولي داسي د بي سواده په رقم جنګيږي هيلي يواځي زه په سګريټ څکولو وليدم تاسي دواړو ته يي څه ؟

احمد په غوسه زما لور ته وکتل ويل ، وروره نه دي واوريدل چي هيلي ماته څه وويل ؟

هغي ماته وويل چي ستاسي په څير انسان څخه مي دا تمه نه وه هغه له ما څخه خفه سوه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا غلي سوو احمد پخپل او زه پخپل ځاي کي ناست و ،

څه شيبه مي فکر وکړي او تير سوي حالات مي په سوچ کی را وګرځول ، د خالد او احمد خبري مي تر نظر وويستي بيامي نو په احمد مخ راواړوه،

ومي ويل، احمده خالد چي څه وويل هغه ريښتيا دي ؟

احمد د ويري او خپګان په سترګو راته وکتل ويل ته څه وايي وروره ؟

نږدی يو الماری وه چي کتابونه پکي پراته وه هغه ته مي په توندي سوک ورکړ په غوسه مي وويل ، احمده د خالد خبره ريښتيا ده کنه ؟

احمد سوړ اسويلي وکړي ويل ته د هغه احمق په خبرو پسي مه ګرځه هغه که د سړي زوي واي نو زموږ په حق کي به يي داسي څه نه و کړي او اوس به دا جنجال نه واي !

ومي ويل ، که د خالد خبره درواغ وي نو تاته ولي د هيلي په هغه خبره باندي دومره غوسه درغلل او ولي په هيلي پسي ورغلي؟

ايا ما تاته دا حق درکړي چي زما له خور سره دي داسي حال کي خبري وکړي چي هيڅ په تاسو اړه نلري ؟

احمد بي ځوابه و ، نور نو زه هم له دوکان څخه راووتم ، هلته مي د پلار په کيسه باندي فکر خراب و او دلته مي بيا په دې خبرو باندي سر ګنګځ سو ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسي هم څو ځلي مي هیله د احمد دوکان کي لیدلي وه خو یوائي د سودا کولو لپاره ، په همدی کشمکش کي وم چي له خپل کور څخه تیر سوي وم او د خالد دوي کور ته لړ لاره لا پاتي وه ، نو مي د ځان سره وویل ، هغسي تر دی ځایه راغلي یم ښه دي چي د خالد څخه هم خبري واورم.

ورغلم دروازه مي یي ټک ټک کړل ، تر څه ځنډ وروسته دروازه خلاصه سوه خو نورالدین کاکا مي مخي ته ودرید .

په خوشحالۍ سره مي وویل ، کاکا جانه په خیر راغلي یاست ؟

هغه په تروش تندۍ وویل ، څه غواړي او ولي راغلي یي ؟

ډیر مي نیت ورباندي بد سو ځکه څوک عقلن چاته داسي بي دلیله نه غوسه کیږي ، خیر بیامي هم څه ورته ونه ویل فقط ومي ویل ، خالد سره مي لږ څه کار و هغه کور کي دي؟

کښته او پورته یي راته وکتل ویل هو کور کي دي مګر دادي باید وروستي ځل وي بیا په خالد پسي مه راځه .

ما چي خوله خبري ته جوړول دروازه یي بنده کړل ،

زه حیران سوم چي ولي دا سي چلندکوي لکه مور او پلار مي چي ور وژلي وي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شيبه وروسته خالد له کور څخه راووتي ، ويل هاا څه وايي ؟

په نرمه لهجه مي وويل ، وروره تاسي ولي د يو بل سره جنګ وکړي ؟

خالد وخندل ويل ، ته د همدی پوښتني لپاره راغلي يي ؟

ما ويل هو !

ويل ، حقيقت ويل خو ترخه وي ، ما چي کله ريښتيا خبره وکړل نو د احمد رنګ ځنګه تک سور واوښتي ؟

ساه مي ټوله سره راټوله سوه ومي ويل ، ګوره خالده چي په هرڅه باندي پوهيږي نو ماته يي ووايه چي زه هم پوسم او که چيري موضوع بله وه نو ته به دي خندا هيره کړي ځکه تا زما په خور باندي الزام او تور پوري کړی دي.

خالد وويل ، ولي ته نه يي خبر ؟

په غوسه مي وويل ، په څه نه يم خبر ؟

خو په همدی خاطر راغلي يم چي په هرڅه خبر سم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد په ځان پوري خپل څادر سم کړي ستوني يي تازه کړي بيايي ورو وويل ، احمد ستا خور ته سترګي پټي کړي دي او يوه اړيکه ورسره لري !

ددې خبري سره مي دبدن ټوله وينه په جوش کي سوه ومي ويل ، ته څه پوهيږي؟

خالد شاخوا وکتل ويل ، زه څو ځلي د احمد دوکان ته تللي وم کله چي به هلته ناست وم نو په تليفون کي به احمد له کوم چاسره اوږدې خبري کولي که څه هم ما ددوي خبري نه اوريدي خو بياهم پوهيدم چي د يوي انجلي سره خبري کوي

ځکه کوم څوک د نارينه ملګري سره دومره اوږدي خبري نه کوي بيامي هم سر نه په ګرځاوه ځکه چي د احمد سره مي دومره ټينګه ملګرتيا نه وه چي ورسره د هر راز په اړه خبري وکړم ،

خالد بيا لويه ساه واخيسته ويي ويل، کله کله به يوه انجلي د خالد دوکان ته راغلل چي نري اواز يي و يوه بسته به هم ورسره وه کله چي زه به په دوکان کي له احمد سره وم نو انجلي پرته له دېچي کوم څه واخلي بيرته به لاړل او ځيني وخت خوبه يي احمد ته يوه اشاره وکړل چي مبايل باندي زنګ ورته وکړي ، ما داهرڅه ليدل خو هيڅ مي نه ويل ځکه ما فکر کاوه چي د احمد به کوم د پوهنتون ملګري وي او زما فکر هم په ځاي و ځکه چي ستا خور هيله د احمد سره په پوهنتون کي هم ده !

خالد نوري خبري کولي مائي په خبرو کي مداخله وکړل ومي ويل ، نو ته څه پوسوي چي دا زما خور هيله ده کيداي سوه چي دا دکلي بله انجلي وي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد زماپه اوږه لاس کیښود په ورین تندي یي خپله خبره وکړل ویي ویل ، خو هغه انجلي نن بیا دوکان ته راغلل او احمد هم ور پسي لاړي بیا تا خپله وویل چي دا زما خور ده نو زه پوسوم چي دا ستا خور هیله ده کومه چي له ډیره وخته د احمد دوکان ته راځي او په موبایل کي ورسره خبري کوي ځکه د ددې انجلي هغه اواز هغه د کتابونو بستي هغه حجاب او هغه تګ وه کوم چي به ما هره ورځ لیدل !

خالد ته مي هیڅ ونه ویل سیده د کور پخوا روان سوم ، کور ته راغلم خپل حواس مي په ځاي کي نه وه د خالد د خبرو څخه ډیر اغیزمن سوي وم ،

په کور کي مي پلار او مور دواړه د کور د سامان په ټولو بوخت وه .

ومي ویل ، بابا ته راغي ؟

هغه زما په لوري وکتل تندي یي کونځي وکړي ؛ ویل هو زویه راغلم ، راځه زموږ سره د کډې په ټولو کي مرسته وکړه چي مازیګر ته باید دا کور خوشي کړو ،

ومي ویل ، ولي یي باید خوشي کړو دا خو زموږ خپل کور دي د پلار او نیکه څخه را پاتي دي ؟

پلار مي سوړ ساویلي وکړي په خف اواز یي زما مور ته وویل ، تا دوي ته کیسه نده کړي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مي زما په طرف وکتل ، په خواشيني اواز يي وويل ، ورته ومي ويل ټوله کيسه مي ورته وکړل .

ورنبردې سوم پلار ته مي وويل ، تاسي زه ولي مخکي نه وم خبر کړي ، دا نو څنګه کار دي چي زه اوس خبر سوم او زما له وسي هيڅ هم پوره ندي ؟

پلار مي وويل ، حسنه زويه اوس دا خبري پريږده اوس نو اوبه له سر څخه اوښتی دي همدا اخيري د حل لاره ده .

کومه د حل لاره ؟

ايا تينښته د حل لاره ده ؟

پلار مي په غوسه راته وکتل ويل احمقه ته اوس ماته عقل زده کوي ؟

مور مي په سترګو اشاره وکړل ، چي مقصد يي دا و ، د پلار سره دې نور بحث مه کوه.

زه هم د نور څه ويلو پرته خپلي خونې لاړم ، د خالد خبري مي يادي سوي نومي خپل په موبايل باندي هيلې ته زنګ ورکړ ، تر څو ډېټ ډېټ وروسته د هلو ږغ راغلي ومي ويل ته چيري يي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويل څه مي کوي ؟

په غوسه مي وويل، چي کور ته راسي زه درسره کار لرم .

هيلي وويل ، ولي په ما باندي هم چرس څکوي که څنګه ؟

دې خبري يي زما نوره هم غوسه ډيره کړل ورغبرګه مي کړه ، انجلي د احمد سره څه کار لري هاا ؟

زه دی په ټوله کيسه خبر سوي يم .

موبايل اړيکه يي پري کړل څو ځلي مي د هلو هلو ږغ وکړي خو هغي ږغ نه کاوه.

له ډيري غوسي نه پوهيدم څه وکړم بيامي احمد په نظر راغلي اراده مي وکړل چي د احمد دوکان ته لاړشم او خپله غوسه ور باندي سړه کړم.

خو کله چي له کوټي څخه ووتم په سراي کي يواځي مور وه د توکو په ټولولو اخته وه پرته له دی چي څه ووايم د دروازي په لوري لاړم ، مور مي راپسي ږغ کړل ، حسنه !

څه دي موري ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويل ددي شيانو په راغونډولو کي راسره مرسته وکه هيله هم نسته پوهنتون ته تللی ده.

ورغلم او د شيانو په ټولو لو باندي اخته سوم يوشي راوړم او بل يوسم ، مور مي په خپل ملا باندي لاسونه نيولي وه لکه ملا چي يي درد نيولي وي ، ماته يي کتل ، بيايي وويل ، زويه د پلار په خبرو دې مه خفه کيږه، هغه دي پلار دي چي هرڅه ووايي حق يي دي اوس يي طبيعت او فکر هم ډير خراب دی ځکه چي نن يي دا کور هم خرڅ کړي موټر يي هم خرڅ کړي هغه دوې ځمکي چي به مو کرلي هغه يي هم څرخي کړي هرڅه مو له لاسه ورکړل.

ځيني بالښوته مي په لاس کي وه هغه مي په خاورو کي وغورځوله ورته ومي ويل، ولي يي ټول خرڅ کړل هاا ؟

مور مي وويل ، ځکه چي يو نيم لک ډالر برابروي ، ددې شيانو په خرڅولو برسيره بياهم پيسي پوره نسوي نو بيايي د انس دوي څخه په قرض واخيستي او سبا ته به پيسي هغه د پوليسو امير ته ورکړي .

دی خبرو مي بيخي ذهن خراب کړي د ځان سره مي وويل، بچو اوس کشو ته ولويدي اوس دی نو خداي خير پيښوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه ټک ټک سوه ، قومندان امیر وویل ، راځه څوک یي ؟

عسکر راغلي ویل وبښنه چي مزاحم سوم مګر قومندان صاحب د غرمي د ډوډي وخت دي دولس بجي سوي ، قومندان امیر وخندل وریځي یي پورته سوي خړ شونډان یي خلاص کړل ویي ویل ، نجیبه ولا چي هیڅ مي وخت ته پام نه و ، ځکه ددی کس کیسي په سر اخیستي وم ، حسن ته یي په لاس باندي اشاره وکړل .

حسن په فکر کي ناست و ، قومندان امیر وویل ، ورسه موږ ته یي همدلته راوړه ځکه چي ډیر وخت نلرو کیداي سي چي سبا ته محکمي ته دا ځوان یوسو نو باید دا کیسه پوره واورم یو خو به مي په دي پیچلي قضیه باندي فکر خلاص سي او بل دا چي ما هم دیغت کړي دي په ډیر وخت مي یو نابلده کس سره مجلس نه و کړي .

عسکر نجیب وخندل ویل، سمه ده امیر صاحب هر څنګه چې ته وغواړي ، دروازه یي بنده کړل .

قومندان امیر حسن ته وکتل ویل ښه نو ستاسي د بدبختي ورځي له دي ځاي څخه شروع سوي هاا؟

حسن چي اوس څه ویل ، خو قومندان بیا وویل ، ځوانه تا ښه وکړل چي پوره او بیله درواغو کیسه را باندي اوري مګر ستا په کیسه کي له یو جرم ووسته بل جرم وي ، ښه خیر اوس دي کیسي ته ادامه ورکه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن وویل ،

کله چي غرمه سول ، هیله له پوهنتون څخه راغلل زه مور او پلار مي ټول توکي ټول کړي و .

هغي چیغي کړي ویل تاسي څه کوي ولي مو ټول توکي را غونډ کړي دي ؟

ما چي کله ولیدل ، له ډیره قهره مي په قهقه خندا وویل ، راځه راځه د کور شهزادګي اوس راغلل او زموږ دا پریکړه یي خوښه نسول .

مور مي هیلي ته وویل ، هله ژر کوه زموږ سره کومک وکه .

هیلي ماته په سوالیه نظر وکتل ،

زه ورغلم هیله مي له لاس څخه ونیول خوني ته مي ور ټیله کړل د هغي ټول کتابونه او نور توکي په ځمکه وغورځید ، هغی په لوړ اواز وویل ، ته څه کوي زما سره د سړي په څیر چلند وکه ؟

له ډیري غوسي مي اواز ریږدیدي غوښتل مي چي یوه کلکه چپلاخه یي ووهم خو لومړي مي دا مناسبه وګڼل چي تحقیق په سم ډول وکړم ،

په نرمه لهجه مي ورته وویل ، ته د احمد سره څه اړیکه لري ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې سترګې له حيرانتيا څخه نوري هم غټې پاتي سوي خو غلي وه ،

بيا مي وويل ، ايا ته د احمد سره کومه اړيکه لري ؟

هيلي خپل ټيکري پړوني په دواړو لاسونو په سر باندی سم کړ په ورو ږغ يي وويل ، هيڅ اړيکه نلرم ورسره.

ما چي خپل موبايل مي په لاس کي نيولي و له ډيري غوسي څخه مي په ځمکه وويشتي په لوړ اواز او چيغو مي وويل ، درواغ مه وايه ټول کلي در باندې خبر دي چي د احمد ته خوښيږي .

د هيلي اواز ژړغوني سو په غريو نيولي ږغ يي وويل ، نو په دي کي ما څه کړي دي چي د احمد زه خوښيږم بايد له هغه سره خبری وکړی په ما باندي ولي چيغي وهي ؟

له غوسي مي سر پورته ښکته کړ د ځان سره مي وويل ، هو بايد له احمد سره خبري وکړم د دروازي په طرف روان سوم ، هيلي را منډه کړل له لاس څخه يي ونيولم ، په ژړا يي وويل ، ودريږه صبر وکه د خداي لپاره احمد ته څه مه وايه !!

په دې وخت کي مي مور خوني ته راغلل د خوني په دروازه کي ودريدل ويل ، دا نو څه حال جوړ کړي دي ؟

تاسی بيا ولي شخړه کوي ؟

او ولي د هری خبري سره د احمد نوم يادوي څه کيسه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلي ژر خپلي اوښکي پټي کړي بل طرف ته يي مخ واړاوه پخپل ټيکري پړوني يي اوښکي پاکولي ، ماته چي هيله ډيره ګرانه وه او اوس مي يي اوښکي رواني وليدي نو مي خپل ځان ګرم او ملامت احساس کړي ، ما بايد له هيلي سره په داسی انداز خبری نه واي کړي ، مور ته مي وويل ، موري دې هيلي ته تاسي ږغ نکوي هغي له احمد دوکاندار څخه په پور باندې کتابونه اخيستي دي او هغه په ما پسی قرض ليکلي دي .

مور مي لوي افففف وکړي ، د خوني پرده يي خوشی کړل د ځان سره يي وويل ، دانواوس د جنګ خبره ده لکه کوچنيان په هرڅه کي سره چغي وهي .

هيلي ته مي وکتل هغي اوس هم ژړل ، لکه څنګه چې ما خوني ته ټيله کړي وه نو د بستي څخه يي ځيني کتابچي او کتابونه په ځمکي لويدلي و د هغه په ټولو وه او د ځان سره يي ورو ورو ژړل .

اسويلي مي وکړي ورمخکي سوم ځيني کتابونه يي ما هم ورسره ټول کړل بيامي په نرمه لهجه وويل ، ګوره خور !

هغي زما په طرف وکتل سترګو کی يي اوښکي ولاړې وي د اوښکو له امله يي د سترګو رانجه چي سترګي يي وربا ندي تورې کړي وي هغه راتوي سوي وه ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غيږ کي مي ونيول ، ومي ويل ، تا بايد ماته لومړي ويلي و ځکه زه ستا ورور يم ماته دا خوند نه راکوي او نه يي زما غيرت منې چي زما د خور حال دې زه د يو بيکاره او پردی سړي ښځه واورم ،

زما چي شبانه خوښه وه ايا ما تاته ونه ويل ؟

هغي سترګي لاندي اچولي وي غلي وه .

بيامي لاسونه د هغي په اوږو باندې ټينګ کړه ومي ويل ، د يو مشر په حيث دا در ته وايم کوم کار چي ته کوي ددی پايله ښه نده !

مور مي راته ږغ وکړي ويلحسنه دلته راسه .

زه هم له خونې ور ووتم مور مي بيا په غوسه و ويل ، په هيلي باندي چيغي مه وهه ، دا خو لا زه ژوندي يم ستاسی دا حال دي دا که زه نه وم ستاسی به څه حال وي ؟

هيڅ مي ونه ويل ،

دروازه ټک ټک سوه ،

ورغلم خلاصه مي کړل ، يو تور ډنګر سړي چي ګريوان يي په خولو کلک و ښيري ښپلي ببر سر ، او ستومانه ولاړ و ويل ، وروره دا د عزيز خان کور دي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل هو همداسي ده مګر ته مي نه وپيژندي ؟

هغه وويل ما موټر راوستي دي او عزيز خان راغوښتي وم !

پوسوم چي دده په موټر کي توکي نقلوو.

خير ټوله سامان مو په څو ساعته کي د کلي بل طرف ته يوړي خو دا نوي کور مو ډير کوچني خړ پړ او له دوړو څخه ډک و .

پلار ته مي وويل ،بابا دا اوس څنګه کور دي موږ به دلته څنګه استوګن سو ؟

پلار مي سوړ اسويلي وکړي ويل زويه بايد ګوزاره وکو ځکه دا کور مو هم په کرايه نيولي دي ، موږ دومره پيسي نلرو چي په ښايسته پوخ او عصري کور کي و اوسو !!

خير ما هم څه ونه ويل خو د هيلي دا کور هيڅ نسو خوښ ، ځکه ددي کور پخلنځي کوچني تور و او له عصري سهولت څخه بي برخي و .

له تندی څخه يي پوسوم چي طبيعت يي ډير خراب دي نو مي ورته وويل ، خوري خير دي د اوس لپاره همدا ځاي ومنه کله چي بيرته پيسي پيدا کړو نو يو لوي کور به درته واخلم ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغي هم زما د زړه لپاره كاذبه خندا وکړل خو په زړه يي خداي خبر و !

دا ورځ له ډيرو ستونزو سره بياهم تيره سول ټول سامانونه مي ځاي په ځاي کړل ،

سهار نهه بجي به وي چي په لاره روان وم غوښتل مي چي د احمد دوکان ته لاړ سم خو خالد په مخه راغلي ، تر سلام وروسته يي وويل ، حسنه کورني موضوع مو څنګه سول ؟

پوسوم چي د خالد هغه د هيلي کيسه مقصد ده !

ومي ويل ، ايا ته زما د پلار او ستا د پلار په هکله پوهيدي؟

خالد وويل ، هو پوهيدم ولي ته نه پوهيدي ؟

ولا نه پوهيدم ، زما کورني دومره غټ راز زما څخه پټ کړي و ، اوس چي خبر سوم نو شاک مي وليدي نه پوهيږم چي په داسي حالاتو کي بايد څوک څه وکړي ؟

خالد زما خبري پري کړي ويي ويل ، ستا له خور سره دي څه وکړل ؟

که څه هم ما د خالد تيره پوښتنه صرف نظر ګرځولي وه خو خالد نه پوهيدي چي بايد د چا په کورني کارونو کي پوښتني ونکړي په خاصه توګه بيا د خور په اړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل ، هو هغه تحقيق مي وکړي هغه د احمد سره هيڅ اړيکه نلري هرڅه چي
ورپسي ويل سوي دي ټول درواغ دي .

خالد چي خبري ته خوله جوړول ، احمد له کوره راووتي د پوهنتون بستي هم
ورسره وه زموږ په ليدو يي وويل ، السلام عليکم !

خالد مخ واړاوه مګر ما يي د سلام ځواب وويلي ، احمد له موټر سايکل څخه را
ښکته سو راغلي او د خالد مخي ته ودريد ويي ويل ، که څه هم غلطي او تيروتنه
ستا عادت دي او ته ملامت هم يي مګر زه درڅخه بخښنه غواړم ځکه چي تاته مي
پرون ورځ توهين وکړي .

د احمد دې چلند زيات خوند راکړي ، په ريښتيا چي تعليم انسان ډير باادبه کوي او
د انساني چلند څخه يي خبروي ،

خالد د احمد په طرف وکتل ويي ويل ، ته د چيشي لپاره زما څخه بخښنه غواړي
بايد زه ستا څخه بخښنه و غواړم ځکه چي د حسن خور او ستا ميني يا جانو ته مي
سپکاوي کړي دي !

په دي خبري سره د احمد مخ له شرم څخه سور واوښتي ، ماته يي په مايوسي وکتل
، خالد ته مي په غوسه وويل ، دانو اوس ددي خبرو ځاي دي ، ددي په ځاي چي د
احمد سره روغه وکړي ته يي لاهم شرموي او تور ورباندي وايي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد وخندل ویل ، ته هم ریښتیا وایي باید زه خو ستاسي دواړو ستاینه وکړم ، ځکه په تاسو کي د یوه کس خور په ټول کلي کي د پوهنتوني انجلي په نوم مشهوره ده او د هر چا سره ناجائزه اړیکي لري او بل کس مو د هر ډول بدو او فاحشو انجونو سره رابطه ساتي .

ماچي اوس د خالد ځواب ویلي زما نه مخکي احمد ور باندي د سوک وار وکړي په لوړ او غوسه ناک اواز یي وویل ، هو زه د هیلي سره مینه لرم تاته یي څه احمقه ستا راسره حسد کیږي هاا؟

خالد چي ځان سره راټولاوه احمد تر لس سوکه ډیر وهلي و ، او د هر سوک سره به یي ویل ، هو زه د هیلي سره مینه لرم د لیونیانو غوندي مینه ، بیا به یي خالد په خوله باندي په سوک ووهه ، خالد یي په خاورو کي داسي لت پت کړي لکه د مکې شیطان ، اخیر چي د کلي بل کس په لاره تیریدي هغه راغلي د احمد او خالد جنګ یي خلاص کړي خو خالد یي داسي حال ته رسولي و چي د ولاړئ ځواک یي نه درلود ،

ماهم دوي په دي حال کي پریښودل او ورڅخه روان سوم ، ګامونه مي ګړندي کړل تر څه لاري لاړم چي احمد په موټر سایکل باندي را پسي راورسیدي ویل ، راپورته سه چي دوکان ته لاړ سو !

ومي ویل نه زه نه ځم ورسه ته خو پوهنتون ته ځي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد ډېر ټينګار وکړي ترڅو ورسره لاړ سم ، اخير مجبوره سوم او ورسره روان سوم .

احمد د پوهنتون په ځاي خپل د قرطاسيي دوکان ته راغي دوکان شټر يي پورته کړي دوکان يي خلاص کړي دواړه په دوکان کي کښيناستو ، د احمد د ګوتو څخه د وينو څاڅکي څڅيدل ، ومي ويل ، احمده ستا لاس ژوبل سوي دي ؟

هغه په حيرانتيا خپل لاس ته وکتل ، ويني ورڅخه رواني وي ، ژر يي لستوڼي پورته کړي خو نوري ويني نه وي ، بيايي وخندل ويل ، دا زما وينه نده دا د هغه ناولي خالد وينه ده ، بيا لاړي او خپل لاس يي پريمنځي ،

څه شيبه دواړه چوپ و چې دا چوپتيا احمد په دي الفاظو ماته کړل ،

حسنه رروره نه پوهيږم څه ووايم ؟

ما چي هر څه خالد ته وويل هغه ټول ريښتيا دي او يوه خبره يي هم درواغ ندي زه په ريښتيا ستا د خور هيلي سره مينه لرم او دوه کاله کيږي چې يو بل ته ډير نژدي سوي يو ، ماچي خبري ته خوله جوړول احمد وويل ، صبر وکه ته اوس هيڅ هم مه راته وايه لومړي زما خبري واوره !

بيايي خبرو ته ادامه ورکړل ويل ، هو دوه کاله کيږي چې د يو بل لپاره ژوند کو په پوهنتون کي هم يو بل ته نيژدي يو ، مګر که چيري ته ووايي چي نور ورسره مه ګوره او مه خبري ورسره کوه ، نو زه په خداي قسم يادوم او وايم چي بيابه هيڅکله هم ورته ونه ګورم، مګر دومره وکړه چي هيلي ته هيڅ زيان مه رسوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چي ته هم يو مئين کس يي او زه اټکل کوم چې د خپل ځان په اړه او دشباني په اړه به ښه فکر ولري ، نو د نورو په اړه هم داسي فکر وکه لکه دخپل ځان .

داحمد داخبري پوره په ځاي وي او نه پوهيدم چي دده په جواب کي څه ووايم ؟

دوه دري ورځي ووتي چي بيامي خالد په سترګو نه راغي نه پوهيدم چي روغتون کي بستر و او که کور کي ؟

خو دومره پوهيدم چي د احمد دا خوندور او غټ سوکان چي يي وخوړل نو حتمآ به يوه مياشت په ځاي پروت وي .

يوه ورځ مي هيلي ته وويل چي په شبانې باندي حال لري ايا زما وړانديز يي قبول کړ ؟

هغي وويل ، ولا نه پوهيږم ځکه له هغي ورځي وروسته مي بيا هيڅ د حال کولو فرصت پيدا نکړي ،

نومي وويل د خالد د مور نمبر راکه چي زنګ ورته ووهم !

ويل ولي ؟

مور ته يي ولي زنګ وهي ؟

ومي ويل چي زه بيا ستا مرستي ته اړتيا لرم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه داسې چې زه يي مور ته زنګ ووهه او موبايل تاته درکړم نو ته به ورته ووايې چي د شبانې سره ويني کله چي مور يي دا غوښتنه ومنل نو بيا به زه ستا سره يوځاي لاړشم او شبانه به ووينم .

هيلي په حيرت راته کتل ويل ، ته اوس بيا تير تاريخ تکراروي ؟

ومي ويل ، ګوره خور ، زه بله هيڅ لاره نلرم همداسي وکړه چي ما وويل .

هغي زړه نا زړه ومنل ويل سمه ده همداسي کوم !

موبايل مي واخيست او د خالد مور ته مي زنګ وکړي موبايل مي هيلي ته ورکړي ، د هاخوا بږغ راغلي ويل سلام عليکم!

هيلي په خبرو شروع وکړل ، لومړي يي د ټولي کورني حال وپوښتي د خالد مور هم له ماتي خوا جواب ورکاوه ، بيا هيلي وويل ، زه غواړم چي د شبانې سره خبري وکړم ډير وخت کيږي چي نده مي ليدلي او نه مي هم خبري ورسره کړي دي ، هغي وويل ،چي اوس مصروفه ده پخلي کوي بيابه وروسته درته زنګ ووهئ ددي خبري په کولو سره يي اړيکه پري کړل.

هيلي ماته وکتل يو ډول خندوونکي حرکت يي وکړي او په ټوکي اواز يي د خالد دمور پيښني وکړي ويل ، هغه اوس مصروفه ده پخلي کوي بيابه وروسته درته زنګ ووهئ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دواړو مو په کړس کړس وخندل ، هيلي خپل ږغ ته دومره تغير ورکړ چي عيني داسي سو لکه د خالد د مور او په يو جالب انداز يي د خالد د مور د خولې پيښني کولي ، مور. په همدي ټوکو اخته و چي موبايل مي وشرنګيد ،

ما هيلي ته وکتل پخپلو شونډو مي ګوته کېښوده ، يعني چوپ شه !

هغي موبايل را څخه واخيستي ، شبانه وه تر ځينو لومړينو خبرو وروسته هيلي وويل ، ته له ما خفه يي ؟

لکه څرنګه چي د موبايل ږغ سپيکر و ما هم اوريدي نو هغي وويل ، نه خفه نه يم هيلي وويل ، نو بيا ولي زموږ کور ته نه راځي ؟

هغي وويل ، راځم هسي هم زما لږ څه کار هلته و نن حتماً درځم ، بيايي ځيني نوري خبري وکړي او موبايل يي بند کړي .

هيلي وويل، وګوره څنګه ژر مي ستا کار حل کړي .

په سر باندی می يوه کرار چپلاخه ووهل ومي ويل ، مننه کوم مننه !!!

نيم ساعت وروسته دروازه خلاصه سوه په يو تور نقاب کی خړي سترګي معلوميدي ، چټک قدمونه يي واخيستل ، هيله دکوټي څخه ور ووتل روغبړ يي شروع کړ ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو د پښتنو دښځو روغبړ دي خداي خیر کړي چي دري ساعته یي سټړي مسي نه خلاصیږي!

شبانه په بیړه وویل ، ستا ورور حسن کور کي دي ؟

د هیلي خندا بنده سول زما دخوني د کلکین په طرف یي وکتل او ویي ویل ، هو همدلته دي غواړي ورسره ووینې ؟

هغي وویل هو غواړم چي ورسره ووینم !

له خوشحالي څخه‌مي سترګي راووتي ، په بیړه د هینداري په طرف په منډه لاړم په ویښتانو کي مي ګوتي ووهلي په جیب کي مي عطر وه هغه مي په ځان ووهل او چمتو د دروازي په طرف ودریدم .

د خوني دروازه خلاصه سول ، شبانه د خوني مخي ته ولاړه وه په خف اواز یي وویل ، دننه در تللي سم ؟

افففف ساه مي بنده سوه ومي ویل ، هو ولي نه !

هغه هم پښه نیولي خوني ته راغلل ، خپل نقاب یي له مخي نه لیري کړ ، خړي بنوري سترګي یي زما په طرف کړي نري شونډان یي سره جدا سول ویل ، څنګه یي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم اوس خو بیخي ښه سوم چي راغلي ،

بیامي د ناستي کولو بلنه ورکړل ، خو هغي وویل ، زه نه کښینم ځکه په ډیر تلوار راغلي یم ، را مخي سول ، ما د سترګو د پورته کولو جرئت نه درلود بیخي د هغي په مخ کي کونکي سوم ، هغي زما راسته لاس ور کش کړ ویل حسنه ، دا واخله ، په لاس کي یي هغه ګوتمي راکینودل چي ما په هغه ورځ ورکړي وه او ورته ویلي مي وه چي دا زما د میني نښاني ده .

زیاته یي کړل ، زه دا نسم اخستي که څه هم ډیره ښه ډالي ده .

خوله مي له خندا څخه ټوله سول په ریږدیدلي اواز مي وویل ، ولي څه سوي دي ولي یي نسي اخیستي ؟

هغي لویه سا واخیستل ویل حسنه د بل کس امانت یم ،

زما کوژده هغه وخت سوي ده چي زه په ښه او بد هم نه پوهیدم،

زه مي د پلار او ټولني سره دلایل نسم ویلي، تر دي چي بي عزته سو نو نه غواړم ستاسره دا اړیکه ولرم ، زه د بل په نوم یم او هغه کس زما د کاکا زوي جلال دي .

دا خبره خبره نه وه ، سم د ټوپک ډز و چي زما په زړه باندي یي وکړي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

له سترګو مي د مایوسي اوښکي رواني سوي ومي ویل ، دا ته څه واي ، زه به څه کوم او څنګه به ژوند کوم ؟

هغي په ژړغوني اواز وویل ، زه نه پوهیږم چي ته به څه کوي خو زما ژوند د بل کس سره تړاو لري او زه د خپل ږغ د پورته کولو جرئت هم نلرم .

زړه مي ټکان وخوړي د بدن وینه مي ټوله مخ ته راغلل سر مي را باندي وګرځید ، له لاس څخه مي هغه ګوتمي ولویده ، شبانه را څخه لاړل او زه يي په خونه کي یواځي پریښودم .

دځان سره مي وویل ، ما خو هیر کړي و چي زه په پښتنو کي ژوندکوم او پښتون یم ، دا خو د پښتنو رواج دود ، او کلتور ګرځیدلي دي که هلک وي یا انجلي په ماشومتوب کي يي واده یا کوژده وکړي کله چي هغوي ځوانان سي د میني او عشق په معنا پوسي ، یایي د بل کس سره مینه وسي لکه زما ، خو هغه وخت خبره خرابه سوي وي ، بیایي نو نه خپل کوژدن خوښ وي او نه هم دا ژوند .

ما حتا په هغي پسي د ږغ کولو توان نه در لود پخپل ځاي باندي وغورځیدم لکه چي ټوله نړي مي بایللي يي .

حسن اوښکي پاکي کړي قومندان يي مخاطب کړ ویي ویل ، امیر صاحب ته نه پوهیږي چی هغه صحنه څومره دردونکي وه د ویلو او بیانولو څخه يي اوس زه عاجز یم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان امير وويل، هو ولا چي زور غواړي ، هلکه ستا بخت خو له کوچنيوالي څخه تور سپي څټلي دي .

قومندان امير وويل ، ښه نو بيا څه وسول ؟

حسن وويل ، شپي او ورځي تيريدي ما هم کوښښ کاوه چي شبانه هيره کړم خو نه کيدل په هرڅه کي به مي هغه يادېدل ،

تر ټولو سخته خو دا وه!
چي زه پوهيدم چي نه کيږي
خوبيا مي هم انتظار کوئ .

زموږ اقتصاد دومره خراب سو چي حتا ډير وخت به داسي راغي چي وږي به ګرځيدو ، مګر بر عکس د نورالدين دوي اقتصادي وضيعت ډير ښه و او هغه څه چي موږ درلودل هغه دوي ته ور انتقال سوي و .
يوه مياشت ووته .

د شبانې معصومي څهري او زړه راښکونکي سترګو به تل راته په هر کار کي مزاحمت کاوه ، يو ځلي مي فکر وکړي چي شبانه به ددی لپاره چي زه يي لاره ونه نيسم نو درواغ به يي راته ويلي وي ، نو مي اراده وکړه ترڅو د خالد سره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي اړه بحث وکړم ، ورغلم او خالد ته مي تر څو لومړنيو خبرو وروسته وويل، ياره خالده تاسي څومره په ځنډ سره ودونه کوي !

خالد وخندل ويل ، دا موضوع نو له کومه سول ؟

ومي ويل ، نه همداسی مي وويل ، ځکه چي اوس خو ته هم ځوان يي او همداسې نور هم ستاسی په کورني کي يوڅوک سته چي بايد واده وکړي.

خالد وويل ، هو زما پلار نورالدين خان څو ځلي راته انجوني پيداکړي وي مګر زما نه وي خوښی په دي سبب مي پريښودي ، او زما خور شبانه خو له پنځه کلني څخه کوژده سوي ده .

افففف ددي خبري په اوريدو مي سر راباندې وګرځيد ، ومي ويل ، دانو اوس د سړي کار دي د پنځو کالو ماشومه نو څوک کوژده کوي ؟

خالد وويل، وروره ستا هدف څه دی ؟
ولي بيځايه غوسه کيږي او ولي دومره شخصي پوښتني کوي ؟

زړه خو مي غوښتل چي خالد مخ په چپلاخو ور وپړسوم مګر د وخت تقاضا نه وه .
ومي ويل ، ګوره خالده درواغ مه وايه ياره ، ايا په ريښتيا مو شبانه کوژده کړي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وویل ، ګوره حسنه صفا خبره وکړي ، ولي خبري یوي او بلي خواته ځغلوي ؟

زما هم نور طاقت ونسو ومي ویل ، زه ستا له خور شبانه سره مینه لرم او ولا چي تر تا هم راباندي ګرانه ده .

په دي خبري باندي مي د خالد د عصابو لاینونه شاټ کړل ، ولاړ سو ویل ، رزیله دا ته څه وایي ، خپلو خبرو ته دي پام کوه ؟

ما بیا وویل، خالده ته مه غوسه کیږه دا خو ژوند دي څه بد خو مي نه دي ویلي غواړم ستا له خور سره واده وکړم !

خالد د پیغور په رقم وویل ، موږ ستاسي په څیر بي حیا بي وجدانه او فاحش خلګ نه یو لکه تاچي خپله خور احمد ته د ډالي په څیر بیله له دي چي نکاح وکړي په لاس ورکړي ده .

نو زه هم ور ولاړ سوم هغه دچا خبره نه مي یي سر کتل او نه هم پښي ، چي لاس بهمي ورته سم کیدي په هغه ځاي به مي پهسوک واهه.

زموږ جنګ تر ډیره دوام ونکړي چي احمد په لاره تیریدي ،

پرته له دي چي څه ووایي یا پوښتنه وکړي چي جنګ په څه او ولي دي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد ته يي سوکان او لغتي ونيولی ، خداي سته چي د کلي څو خلک راغلل مګر خالد يي د احمد څخه نسو خلاصولي ، که ريښتيا ووايم په هغه ورځ زه د احمد څخه وويريدم ، په جنګ کي يي هيڅ په چا رحم نه کاوه او تل به يي ويل ، چي لومړي خو بايد جنګ ونکړو ، مګر که چيري مو جنګ سو نو بيا يو قدم هم شاته مه ځي .

ريښتيا هم احمد خپله خبره عملي کړه .

ورځي او شپي تيري سوي ، ډير ځلي مي خپلي کورني ته ويلي و چي د شباني په روي باري لاړ سي مګر دا خبره هيڅ چا هم ونه‌منل ځکه اوس زموږ او د نورالدين خان دوي کورني د دښمني تر ځايه رسيدلي وي .

نو يوه ورځ د احمد په دوکان کي ناست وم ، پلار مي احمد ته زنګ را ووهئ ځکه ما خپل موبايل له ډيري غوسي په ځمکه ويشتلي و چي دهيلي سره مي د احمد په اړه خبري کولي .

خير ، احمد موبايل ماته راکړئ ويل پلار دي درسره خبري کوي ، ما هم موبايل واخيست، پلار مي وويل ، زويه زه ناوخته کورته راځم ته اوس کورته لاړ سه او دغرمي لپاره کوم څه د سره يوسه.

ومي ويل ، سمه ده بابا همدااوس ځم .

د احمد څخه مي رخصت واخيست د لږ څه ترکاري رانيولو وروسته د کور په طرف روان وم چي هيله د پوهنتون څخه په لاره د کور لور ته روانه وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر یو ځای پوري مي تعقیب کړل ، خو کور ته نارسیده دهیلي مخ ته موټر سایکل ودرید چي د موټر سایکل چلونکي په ځان یو لوي څادر و، مخ یي نه‌معلومیدي ،

د هیلي څخه یي بکسه واخیستل او په ځمکه یي په خاورو کي وغورځوله، ما خپل قدمونه چټک کړل ، ډیر ورنږدي سوم خو ددوي ماته پام نه و !

موټرسایکل چلوونکي وویل ، ګوره هیلي نن ماښام بیا خامخا راسه ښه مسته شپه به تیره کړو او نن مي یو ډول ښه نامي سکریټ هم راوړي دي ، ډیر وخت دي نه نیسم فقد دوه ساعته وخت درڅخه غواړم ، هغه‌کس‌غوښتل چي هیلي ته لاس واچوي خو هیلي په یو طرف باندي منډه کړل ، ما ورباندي ږغ کړل ، صبر وکړه اي بیغیرته !!!

هغه چي زما ږغ واوریدي موټر سایکل ته یي ریز ورکړ او په منډه یي لاره ووهل حتا شاته یي هم ونه کتل !

زه ورغلم د هیلي بکسه مي له خاورو څخه پورته کړل ورنږدي سوم ، ما ویل داڅه بد اخلاقي ده دا د احمق زوي څوک و ؟

هیلي په ریږدیدلي اواز وویل ، دا ستا تر ټولو ښه ملګري او دوست خالد و !

ساه مي بنده سوه ما ویل څه ، خالد ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغي بکسه راڅخه واخيستل او روانه سول ويل هو خالد و !

دا د هغه لومړي ځل ندي چي داسي کوي هره ورځ چي زه له پوهنتون څخه راځم نو دي راته دا ډول خبري کوي !

هيلي زياته کړل ، ما ور ته وويل چي ته ولي داسي راسره کوي ؟

خالد راته وويل چي ستا ورور حسن ولي زما د خور په اړه خبري کوي ؟

د هيلي مخي ته ډير خجالت سوم او وينه مي دومره په جوش کي راغلل چي څه درته ووايم ومي ويل ته لاړه سه زه د خالد سره کار لرم !

هغي وويل ، وروره ته ورسره کار مه لره هغه رواني چرسي او ليوني دي !!

په غوسه مي وويل ته لاړه سه او زما په کارونو کي کار مه لره !

هغه هم بي له دي چي څه ووايي د کور په خوا لاړل !

زه د خالد دوي د کور په خوا ورغلم د يو کس څخه مي موبايل واخيست او نور الدين کاکا ته مي زنګ ووهه ، ومي ويل ، نورالدينه نور دي له زوي څخه لاس پريمنځه ځکه چې زه يي وژنم !

ما دا خبره ما له غوسي څخه وکړل په حقيقت کي مي نه غوښتل چي ريښتيا هم خالد ووژنم فقد ما غوښتل چي دوي ووېروم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موبايل مي بند کړ د خالد دوي د کور دروازه مي ټک ټک کړل ، خو هيچا خلاصه نکړل ، بيامي په زور سره ټک ټک کړل څه شيبه وروسته د خالد مور دروازه خلاصه کړل ويل څه کوي ها؟!

په زور وردننه سوم سيده دخالد کوټي ته ورغلم ، هغه په چوکي کي ناست و او په موبايل کي يي خبري کولي ، زما په ليدو يي په وارخطا ږغ وويل ، هله بابا هغه دادي راغلي .

موبايل يي بندکړ ،

سمدلاسه مي ورته وويل، رزيله تا زما خور ته لاس واچوه !

هغه چي خبري ته خوله جوړول ما ورباندي حمله وکړل ، تر څو سوکانو وروسته خالد په منډه له کوټي څخه ووتی ، د خالد مور لوي لوي چيغي وهلي ويل هلي زوي يي رامړ کړ !

زه په خونه کي يواځي پاتي سوم ، که ګورم چي خالد يوه غټه چاړه راپسي راوړل ، په لوړ ږغ يي وويل، رامخکي سه چي له ژوند څخه دي خلاص کړم !

چاړه دومره غټه وه چي په ليدو يي زما د بدن ويښتان جګ جګ ودريدل ،

دا چاړه د انسانانو نه وه قصابانوورباندي پسونه حلالول ، د خالد فکر کوم په ما باندي د پس ګومان و.

خالد په هماغه چاړه راباندي واري وکړي ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د خپل ځان دفاع تر یوه وخته وکړل خو د خالد ګوزارونه پرله پسي وه ، اخیر په دي وتوانیدم چي د خالد د لاس څخه چاړه واخلم ، خالد نه راڅخه ګرځیدي او لا یي هم راسره جنګ کاوه !

څو سوکان یي زما په دا نازک مخ ووهل ، حوصله مي پای ته ورسیده او ناڅاپه مي د چاړي واري ور باندي وکړي په نس کي مي څو ځایه په چاړه ووهئ !

خالد یخ پخ ودرید !

سترګي یي رډي رډي پاتي سوي ، مور یي لوي لوي ساندي وهلي ، زه په داسې حالت کي وم چي هیڅ مي دماغو را سره ملګرتیا نه کول ، یو وخت مي فکر سو چي خالد مي داسي وهلي دي چي بیخي مي وژلي دي .

بدن مي بي سیکه سو په ګونډو وغورځیدم ، چاړه مي له لاس ولویده ،خالد مي مخي ته بي حرکته پروت و ، په کور کي انګولاوي سوي چغي سوي خو زما غوږونه لکه دف چي وي هیڅ مي نه اوریدل یواځي مي خالد ته په رډو سترګو کتل چي هغه پروت و ، او وینه یي له بدن څخه روانه وه !

هیڅ نه یم پوسوي چي وخت څنګه ووت ، او چا پولیس خبر کړي و ،

بیا تاسو راغلي او زه مو دلته راوړم !

حسن وویل ، نو څنګه قومندان امیر زما کیسه دي خوښه سوه کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان امير په تعجب سره ورته كتل ويل هو كيسه خو مي خوښه سوه مگر ته نه پوهيږي چي تا ځومره لويه تيروتنه كړي ده كاش چي دا قتل دي نه و كړي.

اوس به ته په دي حال كي نه وي او تا خو ټول ثبوتونه هم په ځان باندي اړولي دي نه پوهيږم چي سزا به دي څه وي خو خداي دي خير درته پيښ كړي.

حسن ستركي لاندي په ځمكه گنډلي وي په ريږديدلي اواز يي وويل قومندانه په ما باندي يو احسان كوي؟

هو ووايه كه مي له وسه پوره وي كوم يي او تا بي گناه ثابتوم .

حسن ترخه موسكا وكړل ويل قومندانه ، زه د خپل برائت غوښتنه نه كوم بلكي زه وايم چي بايد زه محكمي ته وسپارل سم چي هرڅه كيږي هغه دي وسي.

قومندان چي خبري ته خوله جوړول يو زنگ ورته راغلي، هلوو ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شیبه د مقابل طرف خبرو ته غوږ و بیایي وویل سمه ده امیر صاحب معلومات او تحقیقات د ثبوت سره دي ، سبا ته به یي محکمي ته معرفي کړو ستونزه نسته

بیایي تلیفون قطع کړ ویل ، حسنه ما غوښتل ستا سره ښه وکړم مګر تا خپله وغوښتل چي محکمي ته دي بوځي او هرڅه محکمی ته ووایو .

عسکر ته یي غږ وکړي هغه هم راغلي قومندان وویل دا هلک بوځي او تر سبا پوري یي په یوه کوټه کي وساتي او هو د نورو بندیانو په شان ورسره چلند وکړي نه تر هغو بد وي او نه هم تر هغو ښه ، بیایي حسن مخاطب کړ ویل حسنه تر سبا سهار پوري انتظار وکړه او د اتل جوړیدو هیڅ هیله مه کوه پوسوي ؟

حسن د هو په دودو سر کښته پورته کړي ویل سمه ده .

د عزیز خان موبایل ته زنګ راغلي هغه هم جواب ورکړ .

ورته وویل سول چي زه قومندان امیر یم او سباته به مو زوي په اته بجو باندي محکمي ته وړاندي سي تاسو باید ځان حاضر کړي.

عزیز، ایا تاسو خپلي پلټني داسي ژر پای ته ورسولي؟

هو موږ ټول څیرني وکړي او نور معلومات هم تر سبا پوري بشپړ کیږي نو باید سباته راسی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده امیر صاحب څنګه چي تاسو غواړي.

د ماښام تیاري د ښار څراغونه اړ کړل چي نور پخپل فعالیت باندي پیل وکړي ټول روښان سول خو په کلي کي یوه توره او ویرونکي شپه روانه وه.

بل خوا بیا د نورالدین په کورني باندي هم مصیبت راغلي و چي ټولو ژړل او د خالد مرګ یي د خپلو ځانو لپاره یو لوي غم باله.

سهار لمر خپله روښاني په ځمکي خوره کړه او نور یي د تیاري واکمني ته د پای ټکي کیښود.

عزیز د اتو بجو څخه مخکي خپل ځان امنیتي قومنداني ته ورسوله او هلته یي د قومندان امیر سره ولیدل.

هغه د سهار دناشتي څخه لا نه و فارغه چي امر یي وکړي ، حسن له کوټي څخه راوباسي او رایي ولي.

څو شیبي وروسته حسن په لاسونو کي زولنې وي او د خپل پلار او قومندان په وړ اندي ودرید.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار يي په مايوسي ورته کتل ويل زويه هيڅ انديښنه مه کوه مونږ خپلي ټولي هڅي کوو او يو وکيل به هم ځان تهپيداکړي ترڅو دا قضيه مخته يوسي د پيسو کار هم ما کړي دي او د جمعه ګل ځخه مي پرون لږ څه واخيستل انشاالله هرڅه به سم سي.

حسن غلي و سترګي يي ښکته وي او هيڅ يي نه ويل.

ټول موټرونو ته پورته سول او تر محکمي پوري راغلل نورالدين ددوي ځخه مخکي راغلي و او داسي يي حسن ته کتل تا به ويل چي اوس به يي په پخپلو سترګو وخوري.

يو کس چي توره نيکټايي او سپين شيرټ يي په تن و ، يو کوچني بکس غوندي بيګ يي هم لاسکي و راغلي او دحسن مخي ته ودريد ويل ، سلام ، زه مجيب او ستا وکيل يم !

حسن په حيراني وکتل ويل ما خو کوم وکيل ندي غوښتي او نه وکيل غواړم !

مجيب وکيل وخندل ، ويل ځوانه داخو سمه ده چي ته وکيل نه غواړي مګر زه د دولت لخوا راغلي يم په دي سبب چي ته نسي کولاي چي د قاضي سره مستقيم خبري وکړي ، ته به له قاضی سره زما په وسيله خبري کوي او هرڅه چي وي هغه به زه و قاضي وايم .

حسن هيڅ ونه ويل او د خپل پلار په طرف يي په حيرانی وکتل ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجیب وکیل زیاته کړل ، ویل ماته پرون ماښام قومندان امیر ټوله کیسه کړي ده او زه به یي اوس ټوله خولاصه وقاضي ته پيښ کړم .

څه شیبه وروسته ټول د قاضي په وړاندي و !

وخت ووت ټولي خبري هرڅه چي حسن قومندان امیرته ویلی وه هغه ټوله مجیب وکیل د قاضي په وړاندي په ډیر کمال وویل ،

قاضي تر لږ فکر کولو وروسته خپل کوچني څټک په میز وواهه ویل تر ټولو هلوځلو او معلوماتو وړاندي کولو وروسته زه دا پریکړه اعلانوم چي حسن د عزیز زوي په دې تور سره چي د نورالدین یواځیني زوي خالد یي د چاقو پواسطه سره قتل کړي او د ټولو ثبوتونو په اساس او دې ته په کتلو سره چي د نورالدین دوي کورني نه غواړي په هیڅ صورت ددي مړي فدیه واخلي اویاېي وبخښي نو زه دا اعلان کوم چي حسن تر ټولو معایناتو وروسته اعدام کیږي.

او دده اعدام به تر هغه وخته پوري ځنډیږي تر څو چي په بدن کي یې هر ډول ناروغي له منځه نه وي تللي .

ددی خبري پهاوریدو سره په محکمه کي غوغا سوه ، د حسن مور له ډیره غمه بي هوشه ولویده حسن ولاړ و او دنورالدین په طرف یي خپلي مایوسي سترګي اړولي وي له سترګو څخه یي ګرمي اوښکي لاړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورالدين سر جګ نيولي و او په محکمه کي د ځينو نورو کسانو سره ناست و.

قاضي د لاسليک کولو وروسته خپل قلم په هغه کاغذ باندي مات کړ ، تر څو دا ثابته کړي چي قاضی د حسن سره هيڅ ځاني دښمني نلري فقط د عدالت په سبب يی د اعدام پريکړه وکړل.

حسن له کټاري څخه کښته سو او عسکرو له ځان سره محبس يا زندان ته يوړو عزيز او کورني يي کور ته راغلل ، عزيز کورني ډير زاري او عذر نورالدين دوي ته وکړي مګر هغوي ونه منل او ټينګار يي کاوه چي بايد حسن قصاص سي .

بل خوا حسن په زندان کي ناست و اوښکو يي په مخ لاري کړي وي ،

فکر به يي مور ته سو چي د هغي ناز ورکول به يي ياد سول چي څنګه په ناز او ادب سره يي لوي کړ او څومره ښه وخت يي ورسره تير کړ ، بل خوا به يي د پلار مينه غوسه مهرباني او نصيحت ياد سو چي ويل به يي حسنه زويه ملګرو ته هيڅکله دومره وخت مه ورکوه چي په کورني کي دي ځاي ونيسي.

بيايي د خپل جومات د ملا هغه خبره ياده سول چی هغه ويلي و هيڅکله د بل خور مور لور ته په بد نظر مه کوره نو ستاسو د ښځو خويندو او ميندو به الله تعالی حفاظت وکړي.

بله دا چي :

خيانت پخپله يو غچ دي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

که نن تا وکړي سبا ستا سره کيږي.

حسن ته دا ځاي ډير بد و چي هرڅه ده خپله په ځان کړي وه ځکه دا يوه حديثه يا طبعي پيښه نه وه ، ځکه يي ځان ډير ملامت کاوه او په همدي سبب يي ژړل او زړه ورته لږ و.

دوه ورځي ووتي ، د سهار اووه بجي وي ، حسن يي له کوټي څخه راوويستی ، حسن بلکل رنګ اړولي و ، ځکه د مرګ په انتظار يي هره شپه سبا کړي وه .

ببر سر لځي پښی موټر ته پورته سو يوي او بلي خواته يي عسکر ناست و ، د حسن په لاسونو کي زولنو او اولچک ددي لپاره و چي تيښته ونکړي .

د کلي مينځ ته موټر راغلي ، ټول کلي ورباندي را ټول سو چا بد رد ويل خو چا ددوي په حال باندي ژړل ،

قومندان امير وويل، هله نو حسنه لږ وخت لري بايد د ټولو څخه رخصت واخلي ،

حسن چي په پښو د دريدو توان هم نه درلود د خپلي کورني په لوري وکتل ، مور يي په حسن پوري ټينګه سوه ويل زما بچيه څنګه خداي راڅخه واخيستې ټينګ ټينګ يي په مخ باندي ښکلوي او هيڅ يي نه پريښودي چي د بل سره وګوري او خبري وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن وويل ، زه فقط څو دقيقي ژوند لرم يواځي تاسي ماته بخښنه وکړي او خپل حق مو راته حلال کړي تر څو چي په اخرت کي در ته ملامت نه يم په دي دنيا کي خو مي ستا حق په ځاي نکړي.

موري يي په ژړا کي وويل ، در بخښلي مي دي ستا قربان سمه زما زمريه زويه.

حسن بيا خپل پلار ته ورغلي ويل ، بابا جانه ستا حق بيخي زيات و مګر ما خو ستاسي ټولو حق په ځاي نکړي مګر په دي اخير وخت کي يي راته وبخښي.

پلار يي حسن په غيږ کي ونيو ويل زويه کاش چي ستا واده مو ليدلي واي او کاش چي تا زما مرګ ليدلي واي نه دا چي زه ستا مرک وينم.

حسن، خير بابا دا هم د الله تعالی همداسي خوښه وه هسي مړکيدم خو په دي باندي خوشحال يم چي د خپلي کورني لپاره وژل کيږم ځکه مامي هرڅه د خپلي کورني لپاره کړي دي.

پلار يي حسن په مخ باندي ټينګ مچي کړ او حسن هم د خپل پلار لاسونه ښکل کړ ورڅخه تير سو .

حسن د خپلي يواځيني خور هيلي خواته راغلي !

په ژړا يي وويل خوري ماته بخښنه وکړه ما ستا په حق کي ډير زيات غفلت کړی دي ماته مي خپل نارينه توب پيغور راکوي چي څنګه مي تاته په هغي ورځ خبري وکړي او خپله مي هم داسي تيروتني کړي دي چي هيڅ د بخښلو وړ ندي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلي چي د خپل ورور ژړا وليدل نو د هغي اواز دومره پورته سو چي ټولو خلکو په تعجب سره ور ته کتل ، حسن خپله هيله خور په غيږ پوري ونيول او ورته يي ويل چي خوري خپل حق دی راته حلال کړه.

په خلکو کي دومره غم او خپګان ددوي په ليدو خپور سو چي حتا نورو خلکو هم ورسره وژړل.

حسن احمدته راغي ويل ، ملګري ستا سره مي هم ښه وخت تير کړ ، خو ارمان چي ژوند راسره ناځواني نه واي کړي ،

د احمد له سترګو اوښکي رواني وي ، حسن يي په غيږ کي کلک ونيوئ ، ويل وروره کاش چي دا يو بد خوب واي او کاش چي له دي خوب څخه راپاڅېدلي واي ، هيڅ مي زړه نه غواړي چي له غيږي مي ليری سي .

حسن په لوړ اواز وويل ، تاسو ټولو ته وايم زما دايوه خبره واوري !

ټول خلک متوجي سول !

حسن ورغلي د هيلي لاس يي ونيوي او د احمد په لاس کي يي ورکيښود ، بيايي وويل ،زما اخيري وصيت دادي چي د هيلي او احمد نکاح بايد وسي او دواړه د خاوند او ميرمن په توګه ژوند مخي ته يوسي زه خو هسي هم خپلي ميني ته ونه رسيدم خو نه پريږدم چي بل کس زما په ځير د خراب برخليک سره مخ سي ، بيايي ږغ تغير وکړي او په ژړا کي يي ږغ ورک سو .

څه مو سر په درد کوم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن يي په موټر کي کښينوي ، د زندان په طرف راغلل !
هغي کوټي ته يوړي چيري چي محکوم کسان راوستل کيږي او اعدام کيږئ ،
د حسن سره قومندان امير ، د زندان ريس ، ډاکټر ، او احمد و .

د قومندان دنده داوه چي حسن تر محبس پوري راوړي .
د زندان ريس هم خپل مسوليت ادا کاوه.
ډاکټر ددي لپاره و ، چي کله کله داسي هم کيږي چي محکوم کس تر ټاکلي وخت وروسته چي کله له دار څخه ښکته سي نو ژوندي وي ، نو ډاکټر يي ګوري او معاينات يي کوي که چيري ژوندي وي نو د ژوند کولو دوهم چانس يي هم پيداکړ مګر که وژل سوي و نو کيسه يي پای ته ورسيږدل.

احمد په دي سبب راغلي و ، چي هغه کس چي اعدام کيږئ نو د هغه کس ټوله کورني اجازه نلري چي محبس او دار ته د ننداري کولو لپاره راسی ، يو کس کولاي شي چي راسی او دا ننداره وکړي .
تر ډير ټينګار کولو وروسته احمد عزيز خان ته قناعت ورکړي و چي زه ځم او راغلي و .

حسن يي دار ته پورته کړي ، يوه ښوي تخته وه هلته يي تم کړي .
بيايي دوه رکعته لمونځ ادا کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوکس راغلي او د حسن په سر باندی يي توره کښوږه واغوستل ، لاسونه يي شاته ور اولچکګړل ،

جلاد هم چمتو ودرید ،خپل لاسي ساعت ته يي کتل ، تر څو چي هغه ګیر يي کش کړ چي تخته لاندي کړي.

د ګیر د کش کولو وروسته تخته لاندي لاړل او حسن په هغه رسي باندي ځوړند سو چي دده په غاړه کي وه .

څو ثانيي يي ځان ټينګ کړي و خو بيايي سا بنده سول ، پورته پورته کيدي تر څو دقيقو وروسته يي بدن بي حرکته سو او همداسي ځوړند و .

احمد چي دا حالت ولید ، زړه يي ضعب وکړ او بي هوشه ولوید.

غرمي ته يي قبر د کلي په عامه هديره کي وکښل سو او حسن يي ورښکته کړ ترڅو د خپل عمل سزا او جزا وويني.

نورالدين په دي خوشحال و چي د زوي غچ يي واخيست !

او په هسکه غاړه په کلي کي ګرځيدي.

په اخر کي یو کال وروسته د حسن هغه غوښتنه پوره سوه چي ویلي يي وه ، احمد او هيله باید یو د بل سره واده وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واده شپه وه د ورا موټرونه یو په بل پسي روان وه ، د زړي او خړي هدیري ځنګ ته ټول موټرونه تم سول ، د ښایسته او ګلفوش موټر څخه هیله او احمد د واده په جامو کي راښکته سول ، د حسن قبر ته راغلل ،

هیلي د قبر په لیدو دومره وژړل چي خپل سینګار یي خراب کړ ،

د حسن په قبر یي سره ګلونه کیښودل او یو زرغون ټوکر یي وربانديي هوار کړ .

د خپل سپین نقاشی لاس څخه یي یو بنګړي وویستي او د حسن په قبر یي کیښود ، سترګي یي له اوښکو څخه ډکي وي ،

د حسن د قبر سرته په ډبره باندي لیکل شوي و !

اوس مي د قبر سر ته مه کښینه رضا به نسم

زه درنه دومره لیري لاړمه چي را به نسم

د مرګ نه وروسته چا ته به نه ښکارمه خاوري به سم

خو زه به داسي ژوندون تیر کړم چي پناه به نسم

هیله تر څه وخته پوري د حسن قبر ته ناسته وه تر څو چي د هیلي پلار راغلي له لاس څخه یي ونیول او ګلفوش موټر ته یي پورته کړه.

دا کلي بیرته خپل پخواني ژوند ته ادامه ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وخت په تیرو سره حسن او خالد دواړه هیر کړل سول .

پای.

ډاکټرعتیق الله ژمن

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library